

فرست توصیفی نسخه‌های خطی فارسی

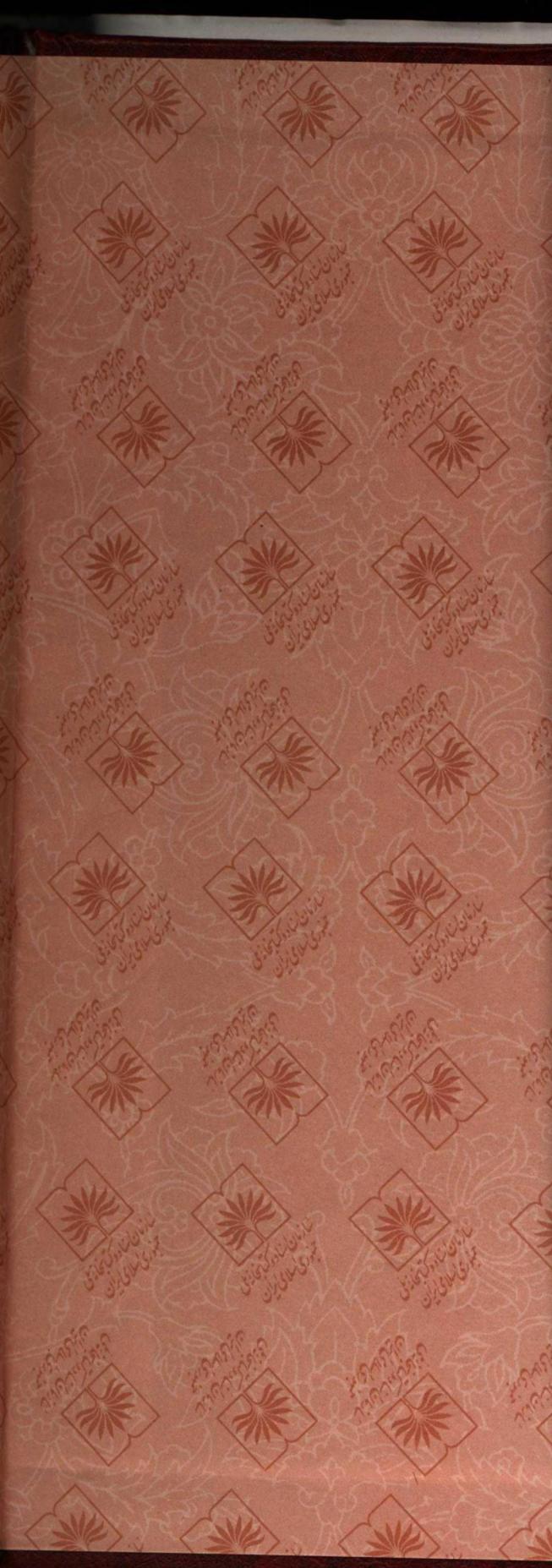
انستیتو دستویس‌های شرقی فریمان‌شهر علوم رویه - سنت پترزبورک

لَمْ يَرِدْ رَأْيَهُ بِرَبِّ الْكَوْكَبِ وَمَا يَرِدْ مَعَ الْكَوْكَبِ
 لَمْ يَرِدْ قَاتِمَ وَمَا يَرِدْ مَعَ الْقَاتِمَ لِلَّهِ بَطْلَنَهُ
 لَمْ يَرِدْ مَعَ الْجَمِيعِ وَمَا يَرِدْ مَعَ الْجَمِيعِ مَلْوَمَهُ
 لَمْ يَرِدْ الْمَعْوَرَ وَمَا يَرِدْ مَعَ الْمَعْوَرِ أَمْبَعَهُ
 لَمْ يَرِدْ الْقَوْاْدَ وَمَا يَرِدْ مَعَ الْقَوْادِ نَاهِيَهُ
 لَمْ يَرِدْ الْمَالَكَ وَمَا يَرِدْ مَعَ الْمَالَكِ فَيَوْمَهُ
 يَلْمُوزَ وَلَمْ يَرِدْ سَبْتَ سَلْمَهُ لَمْ يَرِدْ مَا الْعَلَمَهُ
 يَهُدِ لَهُمَا الْمَنْوَهُ وَمَا يَهُدِ جَنَّةَ الْمَهَا الْمَنْوَهُ
 فَوْلَنْهُمْ جَنْ وَمَا يَهُدِ فَوْلَنْهُمْ فَوْلَنْهُمْ
 فَسَهَمَا يَضْلُوْزَ فَاصْحَابُهُمْ فَاصْحَابُهُمْ فَاصْحَابُهُمْ
 لَمْ يَرِدْ فَوْلَنْهُمْ وَلَمْ يَرِدْ فَوْلَنْهُمْ فَوْلَنْهُمْ
 فَوْلَنْهُمْ لَعْلَيْهِ وَمَا لَعْلَيْهِ لَهُمَا الْعَلَمَهُ
 سَمَّا الْمَالِ حَمْرَبَالِ لَحِيمَ وَرَوْمَا الْمَوْرَبَهُ
 سَمَّا الْمَلَهُ وَسَمَّهُ مَلَهُ وَسَمَّهُ
 سَمَّا مَزَّفَلَهُمْ وَمَزَّفَلَهُمْ هَذَهُ وَمَا هَذَهُ
 هَذَهُ وَجَبَوْمَا لَهُمَا جَامِهِ مَنْهُهُ وَهَذَا الْمَعْوَهُ
 هَذَهُهُ سَبْهُهُ سَاحِلَهُ لَهُمَا الْمَاهِيَهُ
 لَهُمَّ مَلَكَهُمْ سَابِهُهُ وَمَلَكَهُمْ سَابِهُهُ
 مَاسِهُهُهُ لَهُمَا لَهُمَا لَهُمَا لَهُمَا لَهُمَا
 لَهُمَّ لَهُمَا لَهُمَا لَهُمَا لَهُمَا لَهُمَا لَهُمَا

(جلد یازدهم)

با مقدمه: دکتر ابوذر ابراهیمی

نگارش: حسین متقی

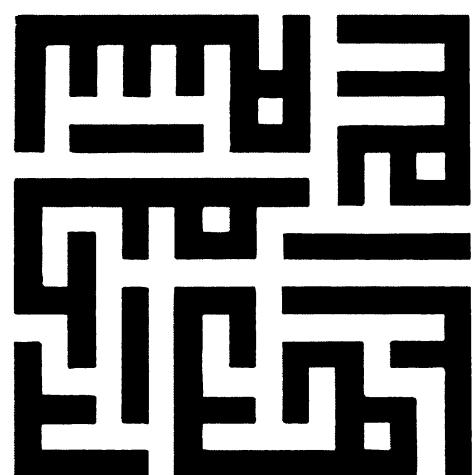

انستیتو دستنویس‌های شرقی فرهنگستان علوم روسیه

انستیتو دستنویس‌های شرقی (IOM)، وابسته به فرهنگستان علوم فدراسیون روسیه (RAS) در شهر علم و دانایی، سنت پترزبورگ، واقع است. هسته‌ی اصلی تشکیل این انستیتو به سال ۱۷۲۴، زمان پظرکبیر برمی‌گردد. در سال ۱۸۱۹ با نام موزه‌ی آسیایی (AM) شهرت یافت. پس از انقلاب کمونیستی روسیه، از ۱۹۲۰، تنها مرکز مطالعات شرقی در فرهنگستان علوم شناخته می‌شد. در سال ۱۹۳۰، انستیتو خاورشناسی اکادمی علوم اتحاد شوروی در آن بنا گذاشته شد. در سال ۱۹۵۰، انستیتو به مسکو انتقال داده شد و در لنینگراد فقط شعبه‌ای از آن به نام شعبه دستنویس‌های شرقی، باقی ماند. از سال ۱۹۶۰ تا ۱۹۶۸ این انستیتو به عنوان «انستیتوی ملل آسیایی» نامیده می‌شد و برخی فهرست‌ها و مطالعات نیز تحت همین عنوان منتشر گردیده است. در ۲۰۰۷ نیز نام این نهاد از «انستیتو مطالعات شرقی»، سپس به فاصله‌ی اندکی، به «انستیتو نسخ خطی شرقی» (نام فعلی) تغییر نام یافت.

در این مؤسسه ۹۸۷۴ مجلد نسخه خطی اسلامی (شامل ۵۱۸۴ نسخه‌ی عربی، ۳۰۵۸ نسخه‌ی فارسی، ۱۵۰۰ نسخه‌ی ترکی، ۲۱ نسخه‌ی پشتو، ۱۴ نسخه‌ی مالیزی، ۱۴ نسخه‌ی کردی و ۲ نسخه‌ی اردو) نیز نگهداری می‌گردد. از جمله نفایسین گنجینه‌ی سترگ، سه تفسیر کهن فارسی است که کتابت آن‌ها به قرون ۷-۸ هجری برمی‌گردد.

Tel. +7 812 315 87 28,
Fax. +7 812 312 14 65,
Website: <http://orientalstudies.ru>

هواهنگ

این اثر، به روان دو فرست نویس فریخته،

زنده یادان، محمد تقی داش پژوه و اولک آکیموشکین

که در معرفی میراث ملکوب گمن فارسی در رویس،

سمی به سزا داشتند تقدیم می شود.

انستیتو دستویس‌های شرقی فرگنستان علوم روسیه - سنت پترزبورگ

جلد یازدهم

نگارش

با مقدمه

حسین متقی

د. ابوذر ابراهیمی ترکمان

سازمان استناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

۱۳۹۵

عنوان و نام پدیدآور	: فهرست توصیفی نسخه های خطی فارسی انتیتو دستویس های شرقی فرهنگستان علوم روسیه - سنت پترزبورگ جلد یازدهم انگارش حسین مقنی؛ با مقدمه ابوذر ابراهیمی ترکمان.
مشخصات نشر	: تهران : سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۵
مشخصات ظاهری	: ۶۵۰ ص.
شابک	: دوره ۹-۹۴۰-۹۴۶-۹۴۶-۹۳۹-۹۷۸-۹۶۴-۹۴۶-۹۳۹-۹۷۸-۹۶۴-۹۴۶-۹۴۰-۹
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: فرهنگستان علوم روسیه. انتیتو نسخه های خطی شرقی -- فهرستها
موضوع	: نسخه های خطی فارسی -- روسیه -- سن پترزبورگ -- فهرستها
شناسه افزوده	: مقنی، حسین، ۱۳۲۸-
شناسه افزوده	: ابراهیمی ترکمان، ابوذر، ۱۳۴۷--، مقدمهنویس
سرشناسه	: فرهنگستان علوم روسیه. انتیتو نسخه های خطی شرقی
(Rossiiskoi akademii nauk Institut vostochnykh rukopisei)	
شناسه افزوده	: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران
ردیبدنی کنگره	: ۱۳۹۵ Z۶۶۲۱ ۲۰۵۵ ف/ف
ردیبدنی دیوبی	: ۰۱/۳۱ : ۴۲۱۷۲۰۶
شماره کتابشناسی ملی	: ۴۲۱۷۲۰۶

شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۹۴۶-۹۳۹-۳

فهرست توصیفی نسخه های خطی فارسی

نگارش حسین مقنی

ناشر: انتشارات سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

با همکاری سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی

شمارگان: ۵۰۰ نسخه / چاپ اول ۱۳۹۵

چاپ و صحافی: سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

سید آصف آصفی

ناظر چاپ: بروز بختیاری

بهای: ۴۶۰۰۰ ریال

نشانی: تهران، بزرگراه شهید حقانی (غرب به شرق)،

بعد از ایستگاه مترو، بلوار کتابخانه ملی

دفتر فروش: ۸۱۶۲۳۳۱۵-۸۱۶۲۳۲۷۷

نمبر: ۸۱۶۲۳۳۰۱

وبگاه: www.nlai.ir

پست الکترونیک انتشارات: Publication@nlai.ir

۱۰۷

سرآغاز

در طول مدت حضورم به عنوان رایزن فرهنگی در فدراسیون روسیه، به این واقعیت بی‌بردم که میراث‌گرانهایی از ایران و اسلام در کتابخانه‌ها، دانشگاه‌ها و موزه‌های روسیه وجود دارد. در این میان، میراث مکتوب ایرانی – اسلامی موجود در کتابخانه‌ها و آرشیوهای این کشور، داستان دیگری دارد. بسیاری از استاد ایرانی که در آرشیوهای روسیه موجود است، اسنادی است که اگر بازخوانی و معرفی شوند، زوایایی از تاریخ دو کشور و نیز زوایای اندیشه‌های پیدا و پنهان سیاسیون ایران و اتحاد جماهیر شوروی (سابق) را در ادوار مختلف روش خواهد کرد؛ البته مقوله استاد آرشیوی از نوعی دیگر است که گفتگو از آن را به مجال دیگر وامی ننم، اما نسخه‌های خطی موجود در کتابخانه‌های فدراسیون روسیه، به دلیل پنهان ماندن در پس دیوارهای آهنین که هفتاد سال رابطه این کشور را با جهان، به کمترین حد ممکن تنزل داده بود، هنوز برای ما ناشناخته است.

این مسأله، همواره دغدغه‌ای در ذهن این کمینه ایجاد کرده بود، در سال ۱۳۹۱ بر آن شدم، تا از برادر اندیشمند فاضل محترم حجت‌الاسلام و المسلمین علی صدرائی خوئی، که دستی از نزدیک بر نسخه‌های خطی دارد، دعوت کنم تا برای فهرست‌نویسی نسخ خطی فارسی و اسلامی به روسیه بیایند، در خلال گفتگوها پیشنهاد دادند که جناب آقای دکتر حسین متqi نیز در این سفر باشند؛ البته بنده ایشان را نمی‌شناختم، یذیرفتم و هر دو بزرگوار به روسیه آمدند. در همان نگاه اول متوجه شدم، آقای متqi دلی پر دغدغه دارند و بسیار دلسوز هستند و مشتاق‌اند تا هر چه زودتر فهرستی از نسخه‌های خطی را سامان دهند؛ بی‌آنکه زحمتی بر بنده و همکارانم داشته باشند، به سن پترزبورگ رفتند و درویش وار به فهرست‌نویسی نسخ خطی فارسی انتستیتو دستنویس‌های شرقی فرهنگستان علوم روسیه، مشغول شدند. حاصل این کارِ دل، فهرستی شد که

الحمد لله، به همت کتابخانه آیت الله العظمی مرعشی نجفی (ره)، در سال ۱۳۹۲ به زیور طبع آراسته شد؛ البته در گرداوری آن فهرست گرانسنگ، دوستان و همکاران دیگری هم مشارکت داشتند، شکر الله سعیهم.

با توجه به مقبولیت و استقبال محققان از فهرست یاد شده، با مشورت عزیزان در سازمان، تصمیم بر این شد، کار سنگین فهرست‌نگاری و معرفی نسخ خطی فارسی مؤسسه مذکور در سن پترزبورگ، دنبال شود، با هماهنگی‌های به عمل آمده، با رایزنی ایران در مسکو و انتستیتو مذکور در سن پترزبورگ، برای بار دوم، آقای متقد، در سال ۱۳۹۳ عازم روسیه شده و به تهابی زحمت معرفی تعدادی دیگر از نسخ خطی فارسی را عهده‌دار شدند؛ وی که در این سفر، با دشواری‌هایی در هماهنگی‌ها هم روپرورد شده بودند، اما خم به ابرو نیاورده و عاشقانه مشغول به کار شدند، که حاصل از خود گذشتگی‌های ایشان در این سفر پرمشقت، همین اثر است که مجلدی دیگر از فهرست نسخ خطی فارسی انتستیتو مذکور می‌باشد.

اثری که پیش روی ماست، مجموعه دیگری از مواريث کهن اسلامی و ایرانی در انتستیتو دستنویس‌های شرقی آکادمی علوم روسیه، است که با تلاش مضاعف ایشان، گرداوری شده است و البته ایشان درباره روش و شکل کار فهرست‌نگاری و مشکلات کار، در مقدمه خود، به تفصیل، سخن گفته‌اند و امیدوارم ان شاء الله این اثر، دریچه‌ای به روی اندیشمندان و پژوهشگران متون کهن کشورمان، بگشاید و مقبول نظر حضرت حق و طبع اندیشمندان باشد.

ابوزد ابراهیمی

رئیس سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی

اگر نه مدّبسم الله بودی تاج عنوان ها

کنکشی تا مقایسه نو خوش سیرازه دیوان ها

- نگاهی به تاریخ، فرهنگ و سیاست در روسیه

تاریخ رسمی روسیه به قرن چهاردهم میلادی باز می‌گردد که قلمرو پادشاهی تجارتی مسکو، به عنوان بازیگر اصلی، در بین چندین منطقه کوچکتر مشابه، مطرح شد. ایوان چهارم، معروف به «ایوان مخفوف» خستین حاکم مسکو بود که خود را «تزار» نامید. در سده هفدهم خاندان رومانوف به حکومت روسیه دست یافتند و تا سیصد سال بعد بر این کشور حکومت کردند. پتر کبیر و کاترین کبیر از معروف‌ترین پادشاهان این سلسله بودند که اصلاحات زیادی را در جهت مدرنیزاسیون این کشور به انجام رساندند.

در اوایل قرن بیستم، نارضایق‌های عمیق در میان بخش‌های مختلف جامعه روسیه به اعتراضات گسترده‌ای در این کشور انجامید. در شرایطی که حاکمان کشور نسبت به درد و رنج توده‌های مردم بی‌تفاوت به نظر می‌رسیدند، جریان‌های سیاسی رادیکال در کشور قوت گرفتند. واقعه معروف به دوشنبه خونین در سال ۱۹۰۵م، شکست روسیه از زبان در جنگ سال ۱۹۰۵م و شکست‌های این کشور در جنگ جهانی اول به این نارضایق‌ها دامن زد. در سال ۱۹۱۷م انقلابی به رهبری حزب بلشویک، که در سال ۱۹۰۳م به رهبری لنین و تحت تأثیر آموزه‌های کارل مارکس تشکیل شده بود، به حکومت تزارها در این کشور پایان بخشید. با وقوع انقلاب کمونیستی نام کشور روسیه به اتحاد جاهیر شوروی، تغییر یافت. روسیه، با عنوان جمهوری فدراتیو روسیه شوروی، مهمترین و بزرگ‌ترین جمهوری در اتحاد جاهیر شوروی بود. اوایل

حکومت لین با جنگ داخلی همراه بود و پس از مدقق رقابت برای جانشینی لین شدت گرفت. وی در سال ۱۹۲۴ م درگذشت و ژوزف استالین در سال ۱۹۲۹ م به رهبری بلامنازع حزب کمونیست دست یافت. سیاست‌های استالین به صنعتی‌سازی سریع کشور انجامید، اما حکومت او با حجم غیرمنتظره‌ای از پاکسازی‌های سیاسی، تبعیدهای دسته‌جمعی و حبس و زندان همراه بود.

در ژوئن ۱۹۴۱ م آلمان به شوروی یورش برد و جنگی چهارساله درگرفت که ۲۷ میلیون شهروند شوروی در طی آن جان باختند. شوروی در این جنگ پیروز شد و کنترل سیاسی بیشتر قلمرو اروپای شرقی و مرکزی را برای خود تضمین کرد. استالین تا زمان مرگش در سال ۱۹۵۳ م در قدرت باقی ماند. در این دوران حزب کمونیست با استفاده از دستگاه امنیتی عظیم خود بر تمام جنبه‌های زندگی حیات اجتماعی جامعه تسلط یافت و شوروی با پراخت بهایی گزارف از حیات انسان‌ها به یک ابرقدرت صنعتی و نظامی تبدیل شد.

خروشچف جانشین استالین تلاش کرد تا جنبه‌های بی‌رحمانه حکومت استالین را افشا کرده و در عین حال بخش‌های کلید حکومت کمونیستی را حفظ کند. وی سانسور را در جامعه کاهش داده و سیاست خارجی همزیستی مسلط آمیز با غرب را در پیش گرفت؛ اما با سرکوب قیام سال ۱۹۵۶ م مجارستان به سلطه این کشور بر دولتهای دستنشانده شوروی ادامه داد. با این حال دستگاه حزبی اعتماد خود را به وی از دست داده و اعتبار خرووشچف در بی‌خواه مواجه او با بحران موشكی ۱۹۶۲ کوبا کاهش یافت. او به سال ۱۹۶۴ در یک کودتای حزبی ساقط شد.

در دوران برزنف (جانشین خرووشچف)، شرایط زندگی برای توده‌های مردم قابل پیش‌بینی‌تر و مناسب‌تر شد اما سرکوب سیاسی ادامه یافت. با این حال با توجه به کاهش رشد اقتصادی و سربآوردن مشکلات اجتماعی دوران برزنف به عصر رکود معروف شد. از سال ۱۹۷۹ م شوروی در جنگی طولانی و خونبار در افغانستان درگیر شد که یک نسل کامل قربانی آن شدند. در سال ۱۳۷۰ ش/۱۹۹۱ م شوروی پس از جنگ سرد طولانی با غرب، در زمان حکومت میخائیل گوربیاچف، از هم فروپاشید و فدراسیون روسیه به جای آن نشست.

باید افروز روسیه با نام رسمی «فراسیون روسیه» پهناورترین کشور جهان است که در شمال اوراسیا قرار دارد. این کشور در آسیای شمالی و اروپایی خاوری واقع است و با اقیانوس آرام شمالی و اقیانوس منجمد شمالی و نیز دریای خزر، دریای سیاه و دریای بالتیک مرز آبی دارد. روسیه با ۱۴ کشور آسیایی و اروپایی مرز زمینی دارد و با کشورهای پیرامون دریای برینگ، دریای ژاپن، دریای خزر، دریای سیاه و دریای بالتیک ارتباط دریایی دارد. روسیه با ۱۷۰۷۵ کیلومتر مربع وسعت، پهناورترین کشور جهان است. پهناوری روسیه دو برابر مساحت کانادا یا چین یا ایالات متحده آمریکا است. پایتخت روسیه شهر مسکو است که در باختر و بخش اروپایی کشور است و بزرگ‌ترین شهر اروپایی است.

روسیه حدود ۱۴۳ میلیون نفر (برآورد سال ۲۰۱۳) جمعیت دارد، که از این دید در جهان دارای جایگاه نهم است. تراکم جمعیت روسیه $\frac{8}{3}$ نفر در هر کیلومتر مربع است که از پایین‌ترین نرخ‌های تراکم جمعیت در جهان است. نرخ رشد جمعیت در این کشور منفی است. بیشتر جمعیت روسیه در غرب این کشور (بخش اروپایی) زندگی می‌کنند. حدود ۸۰ درصد (۱۱۵ میلیون نفر) از مردم روسیه از نژاد روسی هستند و سایر نژادهای این کشور عبارتند از: تاتار، اوکراینی، چوش، چچنی، ارمنی، داغستانی، مغول، آواری، اینگوش، چرکس، بالکار، اوستیایی، آذری، گرجی و.... زبان رسمی روسیه، زبان روسی است، ولی حدود ۳۰ زبان دیگر نیز در جمهوری‌ها و مناطق خودمختار این کشور وجود دارد. زبان روسی از زبان‌های زنده جهان است و بعد از زبان اسپانیولی و لاتین رتبه پنجم را دارد. روسیه ۲۱ جمهوری خودگردان دارد که بیشتر در جنوب باختر کشور (قفقاز شمالی) قرار دارند.

روسیه فرهنگ پُرباری دارد و نویسنده‌گان معروف مانند تالستوی و داستایوفسکی روسی بوده‌اند. روسیه تا پیش از قرن هجدهم یک حکومت نه چندان نیرومند در خاور اروپا بود و وسعت آن چندان زیاد نبود. تا اینکه در آغاز قرن ۱۸ میلادی و با اصلاحاتی که تزار پترکبیر انجام داد، این کشور به یک امپراتوری پهناور و نیرومند تبدیل شد. در سال ۱۹۱۷ م انقلاب

کمونیستی در این کشور به وقوع پیوست و نام کشور به اتحاد جماهیر شوروی تغییر یافت. روسیه، با نام جمهوری فدراتیو روسیه، مهمترین و بزرگ‌ترین جمهوری در اتحاد جماهیر شوروی بود.

واحد پول روسیه روبل (RUB) و یک روبل نیز ۱۰۰ کوبک است. اقتصاد روسیه صنعتی و نیز وابسته به منابع بزرگ انرژی این کشور به ویژه گاز است و راه‌های ترابری این کشور نیز بسیار مهم هستند. روسیه با تولید ناخالص داخلی ۲۱۱۸ تریلیون دلار در سال ۲۰۱۳م هجدهمین اقتصاد بزرگ جهان و سرانه ۱۴۹۷۳ دلار، چهل و نهمین کشور جهان بوده است. اقتصاد این کشور بر پایه سرمایه داری و خصوصی سازی است، که این موضوع پس از فروپاشی شوروی و رهایی از اقتصاد دولتی و سوسیالیستی انجام شد. روسیه از اعضای گروه هشت و از کشورهای صنعتی به حساب می‌آید.

نوع حکومت هم در روسیه به صورت چند حزبی فدرال بوده و اکنون (۲۰۱۵م) ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور و دمیتری مدویف، نخست وزیر روسیه است. سیاست کنونی روسیه، همکاری و عدم تنفس با غرب و تلاش برای اتحاد کشور است. ولی به خاطر گسترش ناتو به شرق و پس از درگیری روسیه با گرجستان بر سر اوستیای جنوبی و نیز اخیراً به جهت مسئله اوکراین و کریم و نیز موضوع سوریه، روابط روسیه و غرب تا حدودی به تیرگی گراشده است. روسیه در جامعه بین المللی از جمله کشورهایی به حساب می‌آید که از فرهنگ و هنر دفاع می‌کند و مردم این کشور هم، عمدتاً از مردمانی با فرهنگ به حساب می‌آیند.

به لحاظ دین و مذهب، نیز باید گفت، اکثریت مردم فدراسیون روسیه مسیحی و پیرو ارتدوکس هستند؛ اما ادیان دیگر شامل اسلام، یهودیت و بودیزم، نیز دارای طرفداران نسبتاً زیادی هستند؛ با این حال اسلام، پس از مسیحیت ارتدوکس، دومین دین شناخته شده در روسیه است. کلیسا ارتدوکس روسیه، سازمان مذهبی اصلی در روسیه است که در مناطق مختلف روسیه و در جامعه مشترک‌المنافع کشورهای خارجی ۱۲۳ حوزه سقفی دارد و بیش از ۱۹۰۰۰ جمیعت کلیسا ای و بنای کلیسا ای، حدود ۴۸۰ دیر و صومعه، بیش از ۱۵۰ نفر اسقف ارشد،

۱۷۵۰۰ نفر کشیش و ۲۳۰۰ نفر از درجات پایین‌تر کلیسايی و همچنین از سال ۱۹۹۰م کسی دوم، پانزدهمین اسقف اعظم (پاتریک) و تاریخ کلیسا همراه با ینود مقدس (هیأت رئیسه اسقف‌ها) امور کلیسايی را اداره می‌کند. باید افزود که علاوه بر کلیساهاي اوتودکس در روسیه، فرق دیگر مسیحیت، از جمله کاتولیک‌ها، پروتستان‌ها و ارمنی‌ها نیز، برای خود کلیساهايی دارند.

اسلام در حال حاضر در بخش عظیمی از روسیه گسترش یافته است. طبق اطلاعات اکثر رهبران مسلمانان، تعداد مسلمانان در روسیه بالغ بر ۲۰ میلیون نفر است. بعضی مفکرها و اسلام‌شناسان حتی ارقام ۲۵ تا ۳۵ میلیون را عنوان می‌کنند. در این زمینه، رایزن فرهنگی وقت ایران در مسکو، دکتر ابراهیمی ترکمان، معتقد است: «وقتی در سال ۱۹۹۱م فروپاشی رخ داد فدراسیون روسیه ۱۵۴ میلیون نفر جمعیت داشت و ۸ میلیون هم مهاجر به آنها افروزده شد، در آن زمان از جمعیت کل آن سرزمین، تنها ۱۳ میلیون نفر مسلمان بودند؛ اما امروزه با اینکه، به جهت رشد منفي، جمعیت کل روسیه به حدود ۱۴۰ میلیون نفر رسیده، جمعیت مسلمان این کشور به ۳۰ میلیون نفر رسیده است که این نشان از اقبال مردم به اسلام دارد».

طبق آمارهای نیمه رسمی بین ۱۲ تا ۲۰ میلیون از جمعیت فدراسیون روسیه مسلمان هستند؛ لیکن آمارهای غیر رسمی متناسب به محافل اسلامی، به جهت روند رو به رشد اسلام در روسیه، رقم ۳۰ میلیونی مسلمان را در روسیه تأیید می‌کنند. این گروه بیشتر در قفقاز شمالی، تاتارستان، باشقیرستان، اودموریتا، چواشیا، جمهوری ماری، سیبری، استان‌های اومیانوف، پنزا، سامارا، ساراتوف، آستاراخان، پرم، چلیا بینسک، نیژن نوگورد، و شهرهای مسکو، سنت پترزبورگ و قاسموف ساکن هستند. مسلمانان این مناطق پیرو دو مذهب شناخته شده تسنن و تشیع می‌باشند؛ اما تعداد سنی‌ها بیشتر است و پیروان مذهب تسنن از نظر مکاتب فقهی، به دو مکتب فقهی حنفی و شافعی و از نظر مکاتب کلامی به مکتب کلامی اشعری و اندی نیز به ماتریدیه، تعلق دارند و البته در سال‌های اخیر جریان سلفیت و وهابیت در روسیه، بخصوص در جمهوری‌های چچنستان و داغستان، فعالیت‌هایی دارند. گفتنی است که اغلب پیروان دین اسلام در کرانه رود ولگا،

نزدیک به اورال و هیچنین قفقاز شمالی زندگی می‌کنند.

بنابر آمارهای رسمی تعداد شیعیان روسیه به دو میلیون نفر می‌رسد، اما آمارهای غیر رسمی حکایت از چهار میلیون نفر دارد، از این تعداد، حدود سیصد هزار نفر در مسکو زندگی می‌کنند (تا یک میلیون نیز، برخی برآورده کرده‌اند) که قبلًا سازماندهی درستی نداشتند، اما از چند سال قبل، برخی نهادهای خودجوش بومی و نیز از سوی ایران تلاش‌هایی در هدایت و روشنگری شیعیان آغاز شده است. مسلمانان شیعه به طور عمده در مناطق مرزی قفقاز شمالی زندگی می‌کنند. باید افزود که گروه شیعیان را عموماً آذربایجانی‌ها و تالش‌ها تشکیل می‌دهند

همچنین بر پایه آمارهای سال ۱۹۹۶م، در روسیه، تعداد ۴۳ اداره دینی مسلمان و ۲۲۴۹ مسجد وجود داشته است. از جمله مساجدی که می‌توان در مسکو نام برد، مسجد جامع مسکو، مسجد تاریخی، مسجد یادبود روی کوه پالکوفی، مسجد آترادنایا و مسجد نواتروف می‌باشد. در پترزبورگ نیز، باید به مسجد تاریخی منطقه پوشکین اشاره نمود که از سوی تزارها برای شاهان عثمانی ساخته شده بود که بعد از جنگ اول جهانی و قرار گرفتن عثمانیان در صفوی متفقین، کاربری آن تغییر یافت و اکنون این مسجد تعطیل است؛ امید است، به عنوان مسجدی رسمی برای شیعیان مورد بهره‌برداری قرار گیرد. از دیگر مساجد سن پترزبورگ که درست در وسط شهر قرار گرفته است، مسجدی زیبا با نام «مسجد تاتارها» می‌باشد که قدمتی ۱۵۰ ساله دارد و طبق اسناد موجود، این مکان مقدس، از سوی یک خیر شیعی از اهالی باکو، مرحوم حاجی زین‌العابدین تقی اف ساخته شده است، لیکن اکنون به دلایلی، تحت اختیار مسلمانان اهل سنت است.

در آغاز قرن بیستم میلادی تقریباً نیمی از یهودیان جهان در روسیه زندگی می‌کردند. با توجه به اینکه در سال‌های ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۰م تعداد زیادی از یهودیان از شوروی به فلسطین اشغالی (اسرائیل) مهاجرت کردند؛ اما بر اساس آمارها، تعداد قابل توجهی از آنها در سال ۱۹۹۷م در فدراسیون روسیه، به ویژه در شهرهای بزرگ مسکو و سنت پترزبورگ زندگی می‌کنند. در ضمن عده نسبتاً قلیلی نیز از آنها در منطقه خود مختار ابلاست در شرقی‌ترین نقطه

روسیه، ساکن هستند. تبلیغ در آینین یهود موضوعیت ندارد، چرا که «آنان خود را نژاد برتر می‌دانند و همواره به دنبال افزایش نفوذ و سلطه اقتصادی و سیاسی بر جهان هستند و در ضمن این دین به طریق وراثت منتقل می‌شود و کسی نمی‌تواند به این آینین داخل شود».

مذهب بودائی (بودیسم) نیز، از سال ۱۹۴۱ م به عنوان یکی از مذاهب روسیه به رسیت شناخته شد. طرفداران این آینین در جمهوری‌های کالمیکیا و تیبا و بعضی از نواحی ایرکوتسک و چیتا و شرق روسیه، اخیراً تعدادی نیز در مسکو و سنت پترزبورگ ساکن شده‌اند. ناگفته نماند که تعداد بودائیان روسیه (طبق آمار ۱۹۹۷ م) حدود یک میلیون نفر بوده است و البته بودائیان، در آینین ایام (۲۰۱۴ م)، تبلیغات وسیعی در روسیه، به خصوص در شهر مسکو، دارند.

**

- کلیات دستنویس‌های اسلامی در کتابخانه‌های ترانی روسیه

بر اساس گزارشی که زنده‌یاد اولگ آکیموشکین از نسخه‌های خطی اسلامی موجود در کتابخانه‌های روسیه به صورت رسی در سال ۱۹۹۲ م منتشر نفوذ است،^۱ در کتابخانه‌های روسیه - بدون لحاظ نسخه‌های خطی روسی و زبان‌های دیگر - در حدود ۶۰۰۰۰ نسخه خطی اسلامی وجود دارد که از این تعداد ۱۸۷۳۳ نسخه خطی عربی، ۱۲۶۱۲ نسخه فارسی و تاجیکی، ۹۵۴۰ نسخه ترکی (با لهجه‌های متنوع)، ۱۴۸ نسخه کردی، ۲۸ نسخه پشتون، ۱۴ نسخه مالیزی و ۳ نسخه اردو و ۷۰۵۷ نسخه نیز با عنوان نسخ خطی اسلامی (بدون تاییز زبانی) می‌باشد. اما به استناد شواهد و گزارش‌های پراکنده از وجود دستنویس‌های فراوان در جمهوری‌های خودمختار تاتارستان، داغستان، آوستیای شمال، چجنستان و جز اینها، به نظر می‌رسد که در کتابخانه‌های روسیه، دست کم، یکصد هزار نسخه خطی اسلامی وجود داشته باشد که بسیاری از آنها، هنوز شناسایی و معرفی نشده‌اند.

۱. رایر، جفری، *المخطوطات الاسلامية في العالم*، ج. ۲، صص. ۵۴-۵۹.

باید دانست که عده تمرکز نسخه‌های خطی اسلامی در روسیه به لحاظ کیفی، به ترتیب در شهرهای سنت پترزبورگ، مسکو، تاتارستان (قازان)، داغستان (مخاچ قلعه)، باشقیرستان (اووا) و چجنستان (گروزنی) می‌باشد که در معرفی آن مواریث، از اوایل قرن ۱۹ م تاکنون بیش از ۱۰۰ جلد فهرست در قالب کتاب، مقاله یا پایان‌نامه، به زبان‌های روسی، آلمانی، فرانسوی، ترکی، فارسی، عربی و دیگر زبان‌ها چاپ و منتشر شده است؛ لیکن به لحاظ کیفی به نظر می‌رسد جمهوری‌های داغستان و تاتارستان، مقام نخست را در تعداد نسخه‌های خطی اسلامی در روسیه، دارا باشند، اما از آنجا که این نسخ هنوز فهرست نشده‌اند و آمارهای دقیقی نیز در دست نیست، با همه احوال، بدون تردید، منابع تراشی موجود در شهر سنت پترزبورگ به لحاظ کیفی، پیشتاز است.

بر پایه منابع مطالعه‌ی تراشی روسیه، از یکصد هزار مجلد نسخه خطی اسلامی موجود در روسیه، بیش از ۹۰٪ آنها به زبان‌های عربی، فارسی و ترکی نگارش یافته‌اند، اما از این تعداد، به نظر می‌رسد تاکنون، در حالت بیشینه آن، بیش از ۳۰٪ این مواریث کهن به صورت توصیفی، معرفی نشده باشند و در حقیقت شاید به جرأت بتوان بیش از ۷۰٪ درصد این آثار، قادر شناسه توصیفی هستند. البته خالی از لطف نخواهد بود که در آغاز این فهرست، به منابع کلیات دستنویس‌های روسیه اشاره‌ای بشود. برای بهره‌مندی فارسی زبانان از عنوانین منابع انگلیسی، فرانسوی، آلمانی، روسی و مانند آنها، افزون بر نام اصلی، ذیلاً ترجمه عنوانین آنها به فارسی نیز برگردانده شده است.

1) Akimushkin, O. F.; A. B. Khalidov (with additional material) & G. J. Roper (Ed.), **“Islamic manuscripts in Russian Federation”**; In: *World survey of Islamic manuscripts* (London, 1993), Vol. II, pp. 663-702.

أكيموشكين، أولغ. ف؛ أ. د. خالدوف (إضافات)؛ و. جي. روبر؛ عبدالستار الحلوجي (ترجمة و تحقيق)، «المخطوطات الإسلامية في روسيا الاتحادية»، رك. المخطوطات الإسلامية في العالم، ج. ٢، صص ٥٣٩-٥٩٢، عربي و آكيموشكين، أولغ. ف؛ جفرى رابر (سر ويراستار) و احمد

- رحیمی ریسه (سرویر استار)، «نسخه‌های خطی اسلامی در فدراسیون روسیه»، رک. گنجینه‌های دستنویس‌های اسلامی در جهان، ج ۳، صص ۱۱۷۷-۱۲۰۸، فارسی.
- ۲) افشار، ایرج، «کتاب‌شناسی فهرست‌های نسخ خطی فارسی در کتابخانه‌های اتحاد جماهیر شوروی»، رک. کتاب‌شناسی فهرست‌های نسخه‌های خطی فارسی در کتابخانه‌های دنیا، صص ۷-۹، فارسی.
- ۳) الوهابی، حسین، *المكتبات في الاتحاد السوفياتي*، بغداد: ماشین نویسی شده (= طبع رونیه)، ۱۹۶۷م، وزیری، ۲۴ ص، عربی.
- 4) Статей, С., *Средняя Азия и Иран*, Ленинград, Аврора, 1972, 192с.
- استانی، سزورنیک، آسیای مرکزی و ایران، لینین‌گراد: انتشارات سپیده دم، ۱۹۷۲م، ۱۹۲ ص، وزیری بزرگ، روسی، مصور.
- 5) Тюляев, С. И., *Памятники Искусства Индии в Собраниях Музеев СССР*, Москва, Государственное издательство изобразительного искусства 1956, 127с.
- تولویائیف، س. ای.، هنرهای هندی در کلکسیون‌های اتحاد جماهیر شوروی، مسکو: انتشارات دولتی هنرهای زیبا، ۱۹۵۶م، ۱۲۷ ص، وزیری بزرگ، روسی و انگلیسی.
- ۶) سرگین، فؤاد، «مجموعات المخطوطات العربية في مكتبات الاتحاد السوفيتي»، رک. تاریخ التراث العربي مجموعات المخطوطات العربية في مكتبات العالم، صص ۱۲-۳، عربی.
- ۷) مرعشی نجفی، محمود، «فهرست‌نگاری نسخه‌های خطی در روسیه و جمهوری‌های جدید»، رک. نسخه‌شناسی (قم) ۱۳۸۹، ج ۳، صص ۷-۵۴، فارسی.
- ۸) دانش پژوه، محمد تقی، «چند فهرست برای نسخ خطی در شوروی»، رک. نشریه نسخه‌های خطی (تهران)، دفتر ۱۰ (۱۳۵۸)، صص ۴۰۷-۲۸۷ به اضافه ۸۳ نمونه تصویر.
- در این نوشتار، ضمن معرفی برخی فهارس نسخ خطی کتابخانه‌های روسیه (عمدتاً مربوط به

شهر سنت پترزبورگ)، چند نسخه خطی نیز از فهرست روزن، چاپ ۱۸۷۷م، مربوط به نسخ وزارت امورخارجه (رک. نشریه، ص ۲۸۷)، از گزارش آکادمی پادشاهی علوم سنت پترزبورگ، چاپ ۱۸۹۸م، (رک. نشریه، ص ۲۸۷)، از فهرست رساله‌های اسماعیلی تألیف ایوانق، چاپ ۱۹۱۹م، (رک. نشریه، ص ۲۸۸)، از فهرست موزه آسیایی تألیف ایوانق، چاپ ۱۹۱۷م (رک. نشریه، ص ۲۸۸)، از مقاله دورن درباره یازده نسخه خطی در کتابخانه دولتی کوبوگ در ایالت بایریش آلمان در جمیوعه آسیایی، دفتر ۲، ش ۲، صص ۱۸۶-۱۹۴ (رک. نشریه، ص ۲۸۹-۲۹۱)، از مقاله دورن درباره نسخ خطی اسلامی در موزه آسیایی در جمیوعه آسیایی، دفتر ۲، ش ۱، ۱۸۵۲م، ص ۵۴ (رک. نشریه، ص ۲۹۴-۲۹۲)، از فهرست کتابخانه عمومی ترکستان از ای. کاله، درباره نسخه‌هایی از قراقستان یا ازبکستان (رک. نشریه، ص ۲۹۴-۲۹۹)، فهرست روزن، چاپ ۱۸۸۶م، مربوط به نسخ وزارت امورخارجه (رک. نشریه، ص ۲۹۹-۳۱۰)، فهرست روماسکویچ، چاپ ۱۹۲۵م (رک. نشریه، ص ۳۱۱-۳۱۲)، مقاله دورن در جمیوعه آسیایی، دفتر ۵، ش ۲، ۱۸۶۴م، مربوط به کتابخانه عمومی سلطنتی سنت پترزبورگ (رک. نشریه، ص ۳۱۲-۳۱۳)، مقاله دورن درباره چند نسخه خطی موزه آسیایی در جمیوعه آسیایی، دفتر ۴، ش ۱، ۱۸۶۰م (رک. نشریه، ص ۳۲۷-۳۲۲)، چند نسخه فارسی از دورن مربوط به موزه آسیایی در جمیوعه آسیایی، دفتر ۴، ش ۴، ۱۸۶۲م (رک. نشریه، ص ۳۲۷-۳۲۸)؛ نسخه‌های خطی موزه آسیایی از مقاله دورن در جمیوعه آسیایی، دفتر ۵، ش ۵، ۱۸۶۷م (رک. نشریه، ص ۳۲۸-۳۳۸)؛ گزارشی از نسخه‌های خطی فارسی قازان (رک. نشریه، ص ۳۴۰-۳۵۰)، کتابخانه بنیاد زبان و ادبیات فرهنگستان ترکمنستان به بنام مخدوم قلی (رک. نشریه، ص ۳۵۰-۳۶۲)، گزارشی از نسخه‌های خطی ایروان در ماتنادران (رک. نشریه، ص ۳۶۲-۳۶۵)، غایشگاه نسخه‌های خطی تاشکند در ازبکستان (رک. نشریه، ص ۳۶۶-۳۶۷)، نسخه‌ای در دربند داغستان (رک. نشریه، ص ۳۶۸-۳۷۳)، موزه تاریخ ادیان شهر لنینگراد (رک. نشریه، ص ۳۸۴)، خانه پولیسخ خاورشناس در تاشکند (رک. نشریه، ص ۳۸۵)، ادامه معرف نسخ خطی کتابخانه سالیکف شدرین در پترزبورگ (رک. نشریه، ص ۳۸۶-۴۰۴)، نسخه‌های فارسی از

- بنیاد فرهنگستان تفلیس در گرجستان (رک. نشریه، صص ۴۰۴-۴۰۷)، معرفی شده است.
- ۹) روح بخشان، علی محمد؛ محمود مرعشی نجفی، «گزارش سفر به شوروی»، رک. نشریه آینه پژوهش (قم)، س. ۱، ش. ۵ (بهمن و اسفند ۱۳۶۹)، صص ۱۰۲-۱۰۴، فارسی (معرفی مختصر تعدادی از دستنویس‌های مربوط به کتابخانه‌های فدراسیون روسیه).
- ۱۰) مرعشی نجفی، محمود، «فهرستگاری نسخه‌های خطی اسلامی در روسیه و جمهوری‌های تازه استقلال یافته»، رک. مجله میراث شهاب (قم)، س. ۵، ش. ۱۷-۱۸ (پاییز - زمستان ۱۳۷۸)، صص ۴۲-۶۲، فارسی.
- ۱۱) حبیبی آزاد، ناهید، «آثار فرهنگی و ادبی ایران در کتابخانه‌ها و مراکز فرهنگی [روسیه]، آسیای مرکزی و قفقاز»، رک. نشریه مشکوکه (مشهد)، ش. ۵۶-۵۷ (۱۳۷۶)، صص ۲۴۰-۲۷۳، فارسی؛ (معرفی اختصاری ده‌ها نسخه خطی عربی و فارسی نفیس).
- ۱۲) الحسانی، اسماء زکی، «منتخبات من المخطوطات العربية في المكتبات الروسية»، رک. دراسات في المخطوطات العربية، صص ۸۷-۸۸، عربي.
- ۱۳) عواد، کورکیس، «المخطوطات العربية في الاتحاد السوفييتي»، رک. فهرس المخطوطات العربية في العالم، ج. ۱، صص ۱۰۷-۱۲۷، عربي.
- ۱۴) خالدوف، أنس باقی، «مجموعات المخطوطات الإسلامية في الاتحاد السوفييتي (السابق)»، رک. المؤتمر الافتتاحي لمؤسسة الفرقان للتراث الإسلامي، صص ۸۳-۱۰۳، عربي.
- ۱۵) زیدان، یوسف، «المخطوطات الالفية في مكتبات روسيا»، رک. مجلة معهد المخطوطات العربية» (القاهرة)، مجلد ۲۰۰۴/۱۴۲۵، ع. ۱-۲، ص. ۵۷، عربي (بازچاپ: المخطوطات الالفية: أعمال المؤتمر الدولي لمركز المخطوطات «سبتمبر ۲۰۰۴»، ص ۱۲۶)؛ (معرفی نامگوی ۳ دستنویس هزار ساله نفیس، موجود در کتابخانه‌های روسیه).

(۱۶) علیف، رستم^۱ و عبدالحسین حائری (مترجم)، «نسخ خطی شرقی و فهرست کتب خطی در شوروی»، رک. مجله وحید (تهران)، س. ۲، ش. ۵ (اردیبهشت ۱۳۴۴)، صص ۶۹-۷۲ (بخش اول)؛ ش. ۸ (مرداد ۱۳۴۴)، صص ۶-۹ (بخش دوم)؛ ش. ۱۰ (مهر ۱۳۴۴)، صص ۱۵-۱۶ (بخش سوم) و ۶۶-۶۷ (بخش چهارم)؛ ش. ۱۱ (آبان ۱۳۴۴)، صص ۱۳-۱۵ (بخش پنجم)؛ س. ۳، ش. ۲ (بهمن ۱۳۴۴)، صص ۱۲۸-۱۳۲ (بخش ششم)، فارسی (بازچاپ: حدیث عشق، تهران، ۱۳۸۰، ج. ۱، صص ۱۳۹-۱۵۵).

(۱۷) دانش پزوه، محمدتقی، «پراکنده‌ها و نسخه‌هایی از بنیادهای فرهنگی کشور شوروی»، رک. نشریه نسخه‌های خطی (تهران)، دفتر ۱۰ (۱۳۵۸)، صص ۲۸۷-۴۰۷، فارسی.

18) Rezvan, E. A., “**Qur’anic Manuscripts as Birth, Death, Land and Library Register**”, In: *Manuscripts Orientalia* (St. Petersburg), Vol. VIII, No. 3 (September 2002), pp. 17-25.

رضوان، ای. آ.. «دستنویس‌های قرآنی و بررسی چگونگی روند کتابت قرآن، فراز و فرود نسخه‌بردازی قرآن، منطقه‌های نسخه‌نویسی قرآن و کتابخانه‌های نسخ خطی قرآن کریم مضبوط»، رک. نشریه دستنویس‌های شرقی (سنت پترزبورگ)، س. ۸، ش. ۳ (سپتامبر ۲۰۰۲)، صص ۱۷-۲۵، انگلیسی.

(۱۹) فرح، سهیل، «من مخطوطاتنا العربية في الاتحاد السوفيتي»، رک. مجلة الفكر العربي المعاصر (بیروت)، ع. ۳۰-۳۱ (۱۹۸۴)، صص ۱۴۴-۱۵۳، عربی.

(۲۰) دانش پزوه، محمدتقی، «نسخه‌های خطی در کتابخانه‌های اتحاد جاهیر شوروی»، رک. نشریه نسخه‌های خطی (تهران)، دفتر ۸ (۱۳۵۸)، صص ۱-۳۱۰، فارسی؛ (در این نوشتار، گزارشی از نسخ خطی کتابخانه عمومی لنین در مسکو، نسخه‌های خطی بنیاد خاورشناسی فرهنگستان شوروی شهر لنینگراد، کتابخانه شجاعین در شهر لنینگراد، نسخه‌های عربی و ترکی

گرجستان، موزه هنری گرجستان در شهر تفلیس، کتابخانه بنیاد خاورشناسی فرهنگستان تفلیس و کتابخانه دانشگاه لنینگراد، به اجمال و تفصیل آمده است).

– انتیتو دستنویس‌های شرقی فرهنگستان علوم روسیه در سنت پترزبورگ

انتیتو نسخه‌های خطی شرقی (IOM)^۱ وابسته به فرهنگستان علوم فدراسیون روسیه در سنت پترزبورگ (لنینگراد سابق)، نزدیک موزه ارمیتاژ، واقع است. هسته اصلی تشکیل این انتیتو به سال ۱۷۲۴ م ایام سلطنت و دستور پطر کبیر برمی‌گردد که در آن سال با ادغام کتابخانه کونستکاتمرا و کتابخانه آکادمی علوم روسیه صورت گرفت. پس از گذشت ده‌ها سال، در سال ۱۸۱۸ موزه آثار شرقی در شهر پتروگراد تأسیس گردید؛ نهادی که در آن مقطع، در اروپا، از نخستین‌های شرق‌شناسی محسوب می‌گردید. در آن مقطع، به جهت مقابله با فرهنگ ملل شرقی، همزمان با دیگر کشورهای غربی، ضرورت دانستن زبان، آداب، فرهنگ و رسوم کشورهای همسایه شرقی، در روسیه نیز احساس گردید. پیرو تأسیس این نهاد خاورشناسی، اساتید مطرحی نیز از آلمان (بروس) دعوت گردید. در این ایام، منابع اولیه پژوهشگران این نهاد را تعدادی نسخ خطی شرقی و همچنین آثار، قطعات و اشیای تاریخی و فرهنگی تشکیل می‌دادند که از برخی جاها برای نخستین بار به روسیه آورده شده بودند و البته به سفارش دولت وقت روسیه، در این راستا سفرا، دیبلمات‌ها و تجار روسی، جملگی وظیفه جمع‌آوری و انتقال این نوع آثار را از کشورها و مناطق شرقی، به روسیه، داشتند.

در سال ۱۸۱۸ م بود که آکادمی علوم روسیه تصمیم به خرید مجموعه‌ای مشتمل بر ۷۰۰ نسخه خطی اسلامی از کنسول فرانسه در طرابلس و حلب در شامات گرفت. پس از خرید و انتقال این مجموعه ارزشمند، در سال ۱۸۱۹ م، یک بخش جدید در فرهنگستان علوم روسیه با نام

1. The Institute of Oriental Manuscripts of the Russian Academy of Sciences.

موزه آسیاپی (AM) که بعدها به موسسه مطالعات شرقی (IOS) تبدیل شد تأسیس و افتتاح گردید و نخستین رئیس موزه آسیاپی نیز فردی به نام آقای فرن انتخاب گردید؛ وی در مدت ۲۲ سال ریاست خود، توانست زمینه‌های مطالعات شرقی، بخصوص در زمینه خاورمیانه، زبان عربی، زبان فارسی را تأسیس یا گسترش دهد. جانشین وی در موزه آسیاپی، دانشمند شهری، آقای دورن بود که بیش از ۲۰ سال در تقویت موضوعات مربوط به خاورشناسی تلاش نمود. نباید از نظر دور داشت که این سال‌ها (۱۲۴۳ق) یادآور پایان دومین دوره از جنگ‌های خاغان‌سوز ایران و روسيه بود که در بی آن نسخه‌های خطی نفیس بقیه شیخ صفی در اردبیل، به سنت پترزبورگ انتقال یافت و آقای دورن، همان کسی است که آنها را در سال ۱۸۵۲م به زبان فرانسوی فهرست نموده و منتشر ساخت.

باید افروز در آن مقطع تاریخی، موزه آسیاپی، به جز مجموعه‌های دستنویس مغولی، ترکی، آبتی و چینی، مجموعه‌ای نفیس نیز در موضوع فلسفه به دست آورد که مطالعات شرقی را وارد مرحله جدیدی ساخت. تا سال ۱۸۵۵م زمانی که دانشکده زبان‌های شرقی در دانشگاه ایالتی سنت پترزبورگ افتتاح شد؛ این موزه همواره به عنوان یک نهاد تخصصی برای نیازهای دانشمندان روسي و خارجی خدمت می‌کرد. در سال ۱۸۷۶م این موزه نقش فعال در سوئین^۱ کنگره بین المللی شرق شناسان در سنت پترزبورگ داشت. در سال ۱۹۱۷م، این موزه مهترین و بزرگ‌ترین مجموعه تخصصی جهان در عرصه نسخ خطی و نخستین‌های کتب چاپ شده در شرق و در حقیقت گنجینه بزرگ فرهنگی ملل شرق در سواحل رودخانه نوا محسوب می‌گردید. پس از انقلاب کمونیستي روسيه، از ۱۹۲۰م، همچنان این نهاد تنها مرکز مطالعات شرقی در فرهنگستان علوم شناخته می‌شد. در سال ۱۹۳۰م، انتیتوی خاورشناسی آکادمی علوم اتحاد شوروی بنا گذاشتند شد. همزمان با جنگ جهانی دوم و محاصره لینینگراد توسط آلمان‌ها در سال ۱۹۴۳م مؤسسه، بسیاری از محققان خود را از دست داد؛ در بی این جنگ خاغان‌سوز، روس‌ها

۱. نخستین کنگره خاورشناسان در ۱۸۷۳م در پاریس و دومین کنگره نیز در ۱۸۷۴م در لندن برگزار گردید.

بیش از ۲۷ میلیون کشته دادند و کسانی از محققان هم مجبور به ترک لینینگراد و مهاجرت به مسکو یا دیگر کشورها شدند.

در سال ۱۹۵۰ م انتستیتو رسمی از لینینگراد به مسکو انتقال داده شد و در لینینگراد فقط شعبه‌ای از آن به نام شعبه دستنویس‌های شرقی، باقی ماند؛ اما بعد از گذشت دو سال، بر پایه شعبه دستنویس‌های شرقی، مجدداً انتستیتوی خاورشناسی، با عنوان «انتستیتوی خاورشناسی شعبه لینینگراد» تأسیس گردید که تابع انتستیتو خاورشناسی مسکو بود. از سال ۱۹۶۰ تا ۱۹۶۸ این انتستیتو به عنوان «انتستیتوی ملل آسیایی» نامیده می‌شد و برخی فهرست‌ها و مطالعات نیز تحت همین عنوان منتشر گردیده است. در ۲۹ اکتبر ۱۹۷۰، هیأت رئیسه آکادمی علوم اتحاد جماهیر شوروی (سابق) تصمیم گرفت، حوزه فعالیت‌ها در زمینه مطالعات شرق‌شناسی شعبه اصلی مسکو و شعبه فرعی لینینگراد را از هم مستقل و تعریف نماید؛ بر این پایه، مطالعات اساسی شرق‌شناسی، همچون بررسی تاریخ کهن شرق در قرون وسطی، ادبیات کلاسیک فرهنگ‌های شرقی، مذاهب، فلسفه و قانون، در مسکو (IOS) مرکز گردید و عمدتاً چلمرو بررسی متون کهن و نسخ خطی شرقی نیز به شعبه سنت پترزبورگ واگذار شد و در حقیقت می‌توان گفت انتستیتو از این تاریخ به بعد، رسمیاً مستقل از مؤسسه خاورشناسی مسکو، گردید. پس از آن، شاخه‌های پژوهشی متعددی از جمله مطالعات کردی و ترکی نیز در شعبه سنت پترزبورگ تأسیس گردید و کاتالوگ‌های چندی برای نسخ خطی عربی، فارسی و ترکی از سوی دانشمندانه همچون آکیموشکین، خالدوف و دیمتربوا به تدریج نگارش و منتشر گردید. در این مرکز، همچنین تحقیقات بنیادی چندی روی جنبه‌های مختلف شرق باستان، شامل چین‌شناسی، مطالعات ژاپنی و کره‌ای و نیز مطالعات سعدی، صورت گرفت. در این مدت آثار متعددی تألیف گردید؛ آثار کهن چندی، همچون تاریخ مغولان راز، بخشی از تاریخ رسیدالدین فضل الله، به زبان اصلی خود تصحیح گردیده و به چاپ رسید و چندین اثر شرقی نیز به روسی ترجمه و منتشر گردید. در طول دهه ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۰ م دستاوردهای علمی بزرگی نصیب انتستیتو گردید؛ در این مدت از

جله، سه جلد از تاریخ خلافت، به چاپ رسید که جایزه وزارت امورخارجه فدراسیون روسیه را در سال ۲۰۰۱م در پی داشت. همچنین کتاب چهار جلدی اسلام در قلمرو امپراتوری سابق روسیه که از سوی اسلام شناس برجسته روس، پروفسور پروزوروف، تهیه شد و نیز فهرست نسخه‌های خطی عربی مسیحی آماده گردید. در ۱۹ زوئن ۲۰۰۷م هیأت رئیسه آکادمی علوم روسیه دستور سازمان دهی مجدد شعبه سنت پترزبورگ را صادر غود و از این تاریخ، همزمان با استقلال کامل و رسمی از مسکو، نام این نهاد از «انتیتو مطالعات شرقی» به «انتیتو دستنویس‌های شرقی» تغییر یافت.

انتیتو دستنویس‌های شرقی، افزون بر دارا بودن یکصد و سی هزار نسخه خطی شرقی در ۶۵ زبان، نیز دارای کتابخانه‌ای تخصصی، شامل ۸۰۰ هزار جلد کتاب در شاخه‌های مختلف مطالعات شرقی و نیز دارای هزاران سند تاریخی است. این انتیتو به آموزش میراث ادبی و فرهنگی ایران توجه زیادی نشان می‌دهد. در حال حاضر در شعبه خاورمیانه آن، ۱۱ کارمند ایران‌شناس و افغان‌شناس به تحقیقات علمی مشغولند.^۴ کارمند علمی دیگر در کنار آن شعبه زبان، تاریخ و ادبیات کردی آموزش می‌دهند. چهار ایران‌شناس، یعنی آقایان دکتر لیوشیتس، دکتر پیریجانیان، دکتر داندمایوف و دکتر چوناکووا در شعبه خاور باستان کار می‌کنند. گرچه موضوعات و رشته‌های پژوهشی دانشمندان آن انتیتو خیلی دامنه‌دار و گسترده هستند، ولی بررسی و تحقیق دستنویس‌های فارسی و تاجیکی همچنان مورد توجه ویژه ایران‌شناسان آن انتیتو قرار دارد.

تهیه مجلّدات دهگانه از فهارس منتشر شده دستنویس‌های فارسی (بدون جلد ۹)، از سوی گروه فهرست‌نگاران، زنده‌یاد دکتر آکیموشکین، دکتر کوشیف، دکتر میکلوخا ماکلای، دکتر صلاح الدینوف، دکتر تومانوویچ، دکتر نیازوف صورت گرفته است و خانم دکتر شیگلکووا، نیز تهیه فهرست کتاب‌های چاپ سنگی این مؤسسه را عهده‌دار بوده است. لینیا اسمیرنובה در زمینه متون تاریخی، آکیموشکین در زمینه متون شناسی مینیاتوری، اولگا اسمیرنובה و لیوشیتس در زمینه کشف

رمزهای استناد به زبان‌های سعدی، پارقی و باختری، راگوز و پرخانیان و چوناکووا در زمینه متن‌های فارسی میانه، دانداییاف در عرصه مسائل تاریخ ایران باذلستان، کولسینیکوف و بوگالوف و نزیریه در زمینه مسائل قرون وسطی، و اورانسکی در عرصه تاریخ زبان‌های ایرانی، تحقیقات مختلفی انجام داده‌اند.

در این انتیتو در بخش‌های مختلف، کسانی همچون ولادیمیر ایوانف، ستانیسلاف پروزوروف، خیسمتولین، ایانیسیان، کامنسکی، بوریس نوریک، شکیلوفا و دیگران اشتغال دارند که برخی در زمینه ایران‌شناسی نیز فعالیت‌هایی انجام داده‌اند و برخی زبان فارسی را کاملاً مسلط هستند.

دکتر پروزوروف، ضمن دارا بودن مقام دوم (معاونت) انتیتو و تسلط به زبان عربی، صاحب تألیفات فراوانی نیز در حوزه‌های اسلامی و شیعی در قالب کتاب و مقاله است. شرح و ترجمه فرق الشیعه نویختی به روسی (مسکو ۱۹۷۳م)، کتابشناسی تاریخ شیعه در عراق، ایران و آسیای میانه تا عصر آل بویه = علم التاریخ عند الشیعه (مسکو ۱۹۸۰م)، شرح و ترجمه جلد نخستِ الملل و النحل شهرستانی (مسکو ۱۹۸۴م)، دائرۃ المعارف الإسلامية، حاوی ۶۰۰ مقاله (مسکو ۱۹۹۱م)، النصوص العربية الإسلامية (مسکو ۱۹۹۴م)، الإسلام في الدولة الروسية، حاوی مقالات متعدد شامل ۵ جلد (مسکو ۱۹۹۸-۲۰۱۲م)، التقدّم في الدراسات الإسلامية (سنت پترزبورگ ۲۰۰۹م)، تصحیح تلخیص البيان في ذکر فرق أهل الأدیان (مسکو ۱۹۸۸م)، تصحیح معجم الشیوخ، تأليف ابوالکرم عبدالسلام بن محمد الحجی الأندربانی من القرن عه (در دست انتشار)، تصحیح لوامع أنوار القلوب في جمع أسرار الحب و الحبوب، تأليف القاضی ابوالمالک عزیزی بن عبدالمالک بن منصور، الشهیر بـ «شیدله» من القرن ۵ق (در دست انتشار)، از جمله آثار کتابی اوست. وی همچنین بخش‌هایی از تفسیر المیزان علامه طباطبائی (ره) را در دست ترجمه دارد.

باید افزود اکنون حدود ده سال است، ریاست انتیتو بر عهده داشمند بزرگوار، سرکار خانم دکتر ایرینا پاپوا^۱ است، البته تخصص اصلی ایشان چین‌شناسی و متون کهن چینی می‌باشد.

1. Dr. Irina F. Popova.

بر پایه آماری که زنده‌یاد اولگ ف. آکیموشکین در سال ۱۹۹۲ م منتشر ساخته است^۱، با چشم‌پوشی از آمارهای مربوط به نسخه‌های غیر اسلامی (۱۲۰۰۰ عنوان نسخه)، انتیتو دستنویس‌های شرقی، دارای ۹۸۷۴ نسخه اسلامی (مشتمل بر ۵۱۸۴ نسخه عربی، ۳۰۵۸ نسخه فارسی، ۱۵۰۰ نسخه ترکی، ۲۸ نسخه پشتون، ۱۴ نسخه مالیزی، ۱۴ نسخه کردی و ۳ نسخه اردو) است؛ اما با توجه به روند خرید، اهدا یا انتقال برخی نسخه‌ها به این مرکز علمی، در سال‌های اخیر، این آمارها تا حدودی دست خوش تغییر شده‌اند، برای غونه، به اذعان خود مسئولان انتیتو، تعداد نسخ خطی فارسی موجود در این انتیتو، بیش از پنج هزار عنوان نسخه، گزارش گردیده است و با این رشد کمی، به نظر می‌رسد، در این مؤسسه، در کل، حدود پانزده هزار عنوان نسخه خطی اسلامی (کتابت شده با خط و الفبای عربی)، به زبان‌های مختلف، متصرکز شده باشد.

باید افزود بین سال‌های ۱۹۵۵ تا ۱۹۹۰، برای ثلث نسخه‌های خطی فارسی (حدود ۱۰۰۰ نسخه)، ۱۰ جلد فهرست به زبان روسی (بدون جلد ۹) از سوی دانشمندان و ایران شناسان روسی تهیه شده است. عنوان مشترک این اثر: *فهرست نسخ خطی فارسی و تاجیکی موجود در انتیتویی شرق شناسی آکادمی علوم روسیه* است که بین سال‌های ۱۹۵۵ تا ۱۹۹۳ م به اهتمام فهرستنگاران بر جسته انتیتو نسخ خطی شرقی با نام‌های: ان. دی میکلوخو ماکلای (جلدهای ۳-۱)، اس. ای. بایوفسکی (جلدهای ۴-۵)، ان. ان. تومانویچ (جلد ۶)، ز. ان. واروزیکنیا (جلد ۷)، خ. ان. نیازوف (جلد ۸) و زنده‌یاد اولگ آکیموشکین (جلد ۱۰)، به ترتیب در موضوعات تاریخ، جغرافیا، تذکره‌ها (جلدهای ۱-۳)، فرهنگ‌های فارسی (جلد ۴)، فرهنگ‌های دو زبانه (جلد ۵)، فولکلور، داستان‌ها و حکایات (جلد ۶)، دیوان‌های شعر (جلد ۷)، ادبیات منظوم و منثور فارسی (ج ۸) و جنگ‌ها و آلبوم (ج ۱۰) نگارش یافته است. گفتنی است جلد نهم فهرست نسخ خطی فارسی، هنوز (۲۰۱۵م) تألیف نشده است یا تألیف گردیده ولی منتشر نشده

۱. رابر، *المخطوطات الإسلامية في العالم* ج ۲، صص ۵۴۰-۵۹۲.

است. عناوین اصلی فهرست‌های نسخ خطی فارسی و تاجیکی مؤسسه دستنویس‌های شرقی،

به زبان روسی چنین است:

1. Миклухо-Маклай Н. Д.: *Описание таджикских и персидских рукописей Института востоковедения*. Выпуск 1. Ответственные редакторы В.И.Беляев, Д.И.Тихонов. М. Л.: Издательство Академии Наук СССР, 1955.
2. Миклухо-Маклай Н. Д.: *Описание таджикских и персидских рукописей Института народов Азии*. Выпуск 2. Биографические сочинения. Ответственные редакторы И.А. Орбели, В.И. Беляев. М.: ИВЛ, 1961.
3. Миклухо-Маклай Н. Д.: *Описание таджикских и персидских рукописей Института востоковедения*. Выпуск 3. Исторические сочинения. Ответственные редакторы О.Ф.Акимушкин. М.: «Наука» ГРВЛ, 1975.
4. Баевский С. И.: *Описание персидских и таджикских рукописей Института народов Азии*. Выпуск 4. Персидские толковые словари (фарханги). М.: ИВЛ, 1962
5. Баевский С. И.: *Описание персидских и таджикских рукописей Института народов Азии*. Выпуск 5. Двуязычные словари. [Ответственный редактор А.Н.Болдырев] М.: ГРВЛ, 1968.
6. Туманович Н. Н.: *Описание персидских и таджикских рукописей Института востоковедения АН СССР*. Выпуск 6. Фольклор (Занимательные рассказы и повести). Ответственный редактор Ч.А.Байбурди. М.: «Наука» ГРВЛ, 1981.
7. Ворожейкина З. Н.: *Описание персидских и таджикских рукописей Института востоковедения*. Выпуск 7. Персоязычная художественная литература (Х — начало XIII в.). Ответственный редактор А.Н.Болдырев. М.: «Наука» ГРВЛ, 1980.
8. Ниязов, Х. Н. *Описание персидских и таджикских рукописей института востоковедения*, Выпуск 8. М., Наука, 1979.
10. Акимушкин О. Ф.: *Описание таджикских и персидских рукописей Института востоковедения РАН*. Выпуск 10. Поэтические сборники, альбомы. М., Наука, 1993.

این فهرست‌ها نسبتاً دقیق نوشته شده‌اند و آنچه که بایستی در فهرست‌نگاری اشاره شود، تقریباً به آن پرداخته شده است؛ به گمان راقم سطور، این فهرست‌ها، بین رده «توصیفی» و

«تحلیلی» قابل تعریف و ارزیابی هستند. ناگفته غاند در هر فهرست، به طور میانگین بین ۳۰ تا ۴۵ آیتم از هر نسخه، گزارش شده‌اند.

باید افزود که در معرفی این مجموعه نفیس اسلامی موجود در این مؤسسه، طی حدود دویست سال، تاکنون فهرست‌های متعددی در قالب کتاب، مقاله یا پایان‌نامه دانشگاهی، به زبان‌های مختلف نوشته شده است که اشاره به بخشی از این آثار ارزشمند، مفید خواهد بود:

۱) آکیموشکین، اولگ. ف؛ أ. د. خالدوف (اضافات)؛ و. جی. جی. روبر؛ عبدالستار الملوجی (ترجمة و تحقيق)، «المخطوطات الإسلامية في معهد الدراسات الشرقية بسان بطرسيورج»، رک. المخطوطات الإسلامية في العالم، ج ۲، صص ۵۵۳-۵۶۷، عربی.

۲) آکیموشکین، اولگ. ف؛ ا. بوشجوفسکی؛ کریم کشاورز (مترجم) و ایرج افشار (مقدمه)، «مآخذ کتاب‌شناسی نسخ خطی فارسی: فهرست‌های انتیتوی شرق‌شناسی لنین‌گراد»، رک. نشریه نسخه‌های خطی (تهران)، دفتر ۳ (۱۳۴۲)، صص ۲۹۵-۲۸۹، فارسی.

۳) Dorn, B., *Das Asiatische Museum der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften zu St. Petersburg*, St. Petersburg, 1846, XII+776s.

دورن، برنهارت، موزه آسیایی آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ، سنت پترزبورگ: ۱۸۴۶م، ۲۰۸ص، وزیری، آلمانی.

۴) Dorn, B., „Über eine Neue Bereicherung des Asiatischen Museum der Kaiserl. Akademie der Wissenschaften, 30 september 1842“, In: *Das Asiatische Museum der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften zu St. Petersburg*. (St. Petersburg, 1846), pp. 668-679.

دورن، برنهارت، «گزارش تعدادی نسخه خطی در موزه آسیایی آکادمی سلطنتی علوم در ۳۰ سپتامبر ۱۸۴۲»، رک. نشریه موزه آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ (سنت پترزبورگ)، س ۱۸۴۶، صص ۶۶۸-۶۷۹، آلمانی (معرفی چند نسخه فارسی در موضوع تاریخ).

۵) مرعشی نجفی، محمود، «برخی نسخه‌های خطی نفیس موسسه مطالعات شرقی

- فرهنگستان علوم روسیه شعبه سن پترزبورگ»، رک. مجله میراث شهاب (قم)، س. ۵، ش ۱۷-۱۸ (پاییز و زمستان ۱۳۷۸)، صص ۲۷-۱۷، فارسی (معرفی ۲۶۰ نسخه خطی نفیس).
- (۶) رفیعی، حسین، «کتابخانه فرهنگستان علوم و انتستیوی ملل آسیا در جمهوری فدراتیو روسیه شعبه سن پترزبورگ»، رک. مجله میراث شهاب (قم)، س. ۴، ش ۱۴ (زمستان ۱۳۷۷)، صص ۴۴-۵۱، فارسی (معرفی ۵۰ نسخه نفیس به همراه توصیف ۱۷ دستنویس اهدایی فتحعلی‌شاه به تزار روس در سال ۱۸۲۹م).
- (۷) الحاسنی، اسماء زکی، «من أهم المخطوطات العربية المحفوظة في المتحف الآسيوي بروسيا»، رک. دراسات في المخطوطات العربية، صص ۷۸-۸۰، عربی.
- (۸) دانش پژوه، محمدتقی، «نسخه‌های خطی بنیاد خاورشناسی فرهنگستان شوروی در شهر لینینگراد»، رک. نشریه نسخه‌های خطی (تهران)، دفتر ۸ (۱۳۵۸)، صص ۲۷-۹۷، فارسی (معرفی ۲۰۰ نسخه).
- (۹) دانش پژوه، محمدتقی، «چند فهرست برای نسخ خطی بنیاد مطالعات خاورشناسی در لینینگراد»، رک. نشریه نسخه‌های خطی (تهران)، دفتر ۱۰ (۱۳۵۸)، صص ۲۸۷-۴۰۷ به اضافه ۸۳ غونه تصویر.
- 10) Dorn, B., „Bericht über die vom wirkl. Staatsrat Chaynikov dem asiatischen museum zugekommenen Sendungen von morgenländischen Münzen und Handschriften“, In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1860-63), Vol. IV, No. 1 (1860), pp. 29-62.
- دورن، برنهارت، «گزارش مأمور امور وزارت خارجه، خانیکف به موزه آسیایی درباره عرضه مجموعه‌ای کامل از سکه‌های شرقی و نسخه‌های خطی»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ، ۱۸۶۰-۱۸۶۳م)، س. ۴، ش ۱ (۱۸۶۰م)، صص ۲۹-۶۲، آلمانی.

فهرست توصیفی نسخه‌های خطی فارسی انتیتو دستنویس‌های شرقی

(۱۱) دورن، برنهارت؛ محمدتقی دانش پژوه (مترجم)، «*فهرستواره مجموعه‌ای از دستنویس‌های موزه آسیایی در لینینگراد*»، رک. نشریه نسخه‌های خطی (تهران)، دفتر ۱۰ (۱۳۵۸)، صص ۲۲۲-۳۳۸، فارسی (معرف ۶۶ نسخه عربی، ۱۹ نسخه فارسی، ۵ نسخه پشت و یک نسخه ترکی تاتاری).

(۱۲) ایوانف، و؛ محمدتقی دانش پژوه (مترجم)، «*چند نسخه خطی [اسماعیلی]* از موزه آسیایی لینین‌گراد»، رک. نشریه نسخه‌های خطی (تهران)، دفتر ۱۰ (۱۳۵۸)، ص ۲۸۸، فارسی (معرف ۱۱ نسخه اسماعیلی).

13) Dorn, B., „Bericht über einige vom W. Staatsrath Chanykov von Astrabad aus dem Asiatischen Museum übersandten Geschenke (1)“, In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1859), Vol, III, Nr. 5 (Mai 1858), pp. 490-491.

دورن، برنهارت، «گزارش تعدادی نسخ خطی اهدایی خانیکوف (از وزارت امورخارجه) ارسالی از استرآباد به موزه آسیایی»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولتن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ، ۱۸۵۹م)، س ۳، ش ۵ (می ۱۸۵۸م)، صص ۴۹۰-۴۹۱، آلمانی.

14) Dorn, B., „Bericht über eine vom Wirkl. Staatsrath Chanykov dem Asiatischen Museum aus Meschhed zugekommene sendung (2)“, In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1859), Vol, III, Nr. 5 (November 1858), pp. 492-496.

دورن، برنهارت، «گزارش تعدادی نسخ خطی ارسالی از مشهد به موزه آسیایی، از طرفِ مأمور وزارت امورخارجه، خانیکوف»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولتن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ، ۱۸۵۹م)، س ۳، ش ۵ (نومبر ۱۸۵۸م)، صص ۴۹۲-۴۹۶، آلمانی (معرف ۱۶ نسخه).

15) Dorn, B., „Bericht über die vom Wirkl. Staatsrath Chanykov aus Herat eingegangene sendung von morgenländischen Handschriften (3)“, In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1859), Vol, III, Nr. 5 (December 1858), pp. 497-501.

دورن، برناهارت، «گزارش مأمور وزارت امور خارجہ، خانیکف درباره ارسال تعدادی نسخ خطی شرقی از هرات»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولتن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ، ۱۸۵۹م)، س. ۳، ش. ۵ (دسامبر ۱۸۵۸م)، صص ۵۰۱-۴۹۷ ه آلمانی (معرف ۱۹ نسخه).

16) Dorn, B., „Bericht über drei vom Wirkl. Staatsrath Chanykov eingesandte Afghanische Handschriften (4)“, In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1859), Vol. III, Nr. 5 (Januar 1859), p. 532.

دورن، برناهارت، «گزارش مأمور وزارت امور خارجہ، خانیکف، درباره ارسال سه نسخه خطی از افغانستان»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولتن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ، ۱۸۵۹م)، س. ۳، ش. ۵ (زانویه ۱۸۵۹م)، ص. ۵۳۲، آلمانی (معرف ۳ نسخه).

17) Dorn, B., „Über die dem Asiatischen Museum seit dem Jahre 1850 zugekommenen Muhammedanischen Handschriften“, In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1852), Vol. I, Nr. 2 (April 1852), pp. 53-60.

دورن، برناهارت، «درباره نسخه‌های خطی اسلامی بدست آمده در سال ۱۸۵۰م در موزه آسیایی»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولتن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ، ۱۸۵۲م)، س. ۱، ش. ۲ (آوریل ۱۸۵۲م)، صص ۵۳-۶۰، آلمانی (معرف ۲۹ نسخه).

۱۸) دورن، برناهارت؛ محمدتقی دانش پژوه (مترجم)، «گزارش تعدادی نسخه خطی عربی و فارسی در موزه آسیایی»، رک. نشریه نسخه‌های خطی (تهران)، دفتر ۱۰ (۱۳۵۸)، صص ۲۹۲-۲۹۴، فارسی (معرف ۲۹ نسخه خطی فارسی و عربی).

19) Dorn, B., „Bericht über eine wissenschaftliche Reise in dem Kaukasus und den Südlichen Küstenländern des Kaspischen Meeres“, In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1862), Vol. IV, Nr. 4 (September 1861), pp. 429-500.

دورن، برناهارت، «گزارش یک سفر علمی به قفقاز و سواحل جنوبی کشور در دریای خزر»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولتن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ، ۱۸۶۲م)، س. ۴،

ش ۴ (سپتامبر ۱۸۶۲م)، صص ۴۲۹-۵۰۰، آلمانی (معرف ۱۲ نسخه فارسی، ۲ نسخه عربی و ۱ نسخه ترکی تاتاری).

۲۰) دورن، برنهارت؛ محمدتقی دانش پژوه (مترجم)، «گزارشی از چند نسخه خطی بدست آمده از سواحل جنوبی دریای خزر»، رک. نشریه نسخه‌های خطی (تهران)، دفتر ۱۰ (۱۳۵۸)، صص ۳۳۷-۳۳۸، فارسی (معرف ۱۵ نسخه فارسی، عربی و ترکی تاتاری).

21) Dorn, B., "Das Asiatische Museum im Jahre 1865", In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1867), Vol. V, Nr. 5 (Mätz 1866), pp. 464-465.

دورن، برنهارت، «موزه آسیایی در سال ۱۸۶۵م»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ، ۱۸۶۷م)، س. ۵، ش. ۵ (مارس ۱۸۶۶م)، صص ۴۶۴-۴۶۵، آلمانی (معرف ۱۶ نسخه).

۲۲) دورن، برنهارت؛ محمدتقی دانش پژوه (مترجم)، «گزارشی از چند نسخه خطی در موزه آسیایی مربوط به سال ۱۸۶۵م»، رک. نشریه نسخه‌های خطی (تهران)، دفتر ۱۰ (۱۳۵۸)، صص ۳۲۸-۳۴۰، فارسی (معرف ۱۶ نسخه فارسی، عربی و ترکی).

۲۳) علیف، رستم و عبدالحسین حائری (مترجم)، «نسخ خطی عربی در کتابخانه اخگمن تحقیقات شرقی در لنین گراد»، رک. مجله وحید (تهران)، س. ۲، ش. ۸ (مرداد ۱۳۴۴)، صص ۹-۸ و ۶۶-۶۷، فارسی (معرف ۲۰ نسخه خطی).

۲۴) سزگین، فؤاد، «مجموعات المخطوطات العربية في مكتبات الاتحاد السوفيتي (المتحف الأسيوي = معهد آسيا للبحوث الشرقية في لنينغراد)»، رک. تاريخ التراث العربي مجموعات المخطوطات العربية في مكتبات العالم، صص ۷-۱۰، عربی.

25) Акимушкин, О. Ф.; В. В. Кушев; Н. Д. Миклухо-Маклай; А. М. Мугинов и М. А. Салахетдинова, *Персидские и Таджикские Рукописи Института Народов Азии АН СССР: Краткий Алфавитный Каталог* (Часть 1-2), Москва, Наука, 1964, 633+146с.

آکیموشکین، اولگ ف؛ و. و. کوشف؛ ن. د. میکلخو ماکلای؛ ا. م. مغناف؛ ا. ا. صلاح الدین او؛ دستنویس‌های فارسی و تاجیکی در انتستیتو ملل آسیایی وابسته به آکادمی علوم اتحاد جماهیر شوروی در لینینگراد: فهرست مختصر الفبایی (مجلدات ۱-۲)، مسکو: مؤسسه خاورشناسی آکادمی علوم اتحاد شوروی، ۱۹۶۴، ۱۴۶+۶۳۳ صص، وزیری، روسی.

(۲۶) آکیموشکین، اولگ ف؛ و. و. کوشف؛ ن. د. میکلخو ماکلای؛ ا. م. مغناف؛ ا. ا. صلاح الدین او؛ عارف رمضان (مترجم)، فهرست نسخه‌های خطی فارسی انتستیتو خاورشناسی (ملل آسیایی) فرهنگستان علوم روسیه: فهرست الفبایی، تهران: سازمان مدارک فرهنگی انقلاب اسلامی، ۱۳۷۵، ۴۸۶ ص، وزیری، فارسی (معرفی ۲۹۷۶ نسخه خطی در ۴۹۷۰ عنوان).

27) Миклухо-Маклай, Н. Д., *Описание Таджикских и Персидских Рукописей Института Востоковедения* (Выпуск 1: география), М. - Л., Институт востоковедения, Издательство Академии Наук СССР, 1955, 107с.

میکلخو ماکلای، ن. د.. فهرست دستنویس‌های تاجیکی و فارسی در انتستیتو خاورشناسی فرهنگستان علوم روسیه (جلد ۱: جغرافی)، مسکو لینینگراد: موسسه مطالعات شرقی آکادمی علوم شوروی، ۱۹۵۵، ۱۰۷ ص، وزیری بزرگ، روسی (معرفی ۷۳ دستنویس فارسی در ۹۱ عنوان).

28) Миклухо-Маклай, Н. Д., *Описание Таджикских и Персидских Рукописей Института Народов Азии* (Выпуск 2: Биографические сочинения), Москва, ИВЛ, 1961, 168с.

میکلخو ماکلای، ن. د.. فهرست دستنویس‌های تاجیکی و فارسی در انتستیتو ملل آسیایی فرهنگستان علوم روسیه (جلد ۲: زندگی نامدها و تذکره‌ها)، مسکو: انتشارات دانش (آکادمی علوم اتحاد جماهیر شوروی)، ۱۹۶۱، ۱۶۸ ص، وزیری بزرگ، روسی (معرفی ۱۰۳ دستنویس در ۱۱۶ عنوان).

29) Миклухо-Маклай, Н. Д., *Описание Таджикских и Персидских Рукописей Института Востоковедения* (Выпуск 3: Исторические сочинения), Москва, ГРВЛ (Наука), 1975, 443с.

میکلخو ماکلای، ن. د.. فهرست دستنویس‌های تاجیکی و فارسی در انتیتو مطالعات خاورشناسی فرهنگستان علوم روسیه (جلد ۳: آثار تاریخی)، مسکو: انتشارات دانش (آکادمی علوم اتحاد جماهیر شوروی)، ۱۹۷۵، ۴۴۴ ص، وزیری بزرگ، روسی ۲۹۴ دستنویس در ۲۰۲ عنوان).

30) Баевский, С. И., *Описание Таджикских и Персидских Рукописей Института Народов Азии*(Выпуск 4: Персидские толковые словари «фарханги»), Москва, ИВЛ, 1962, 79с.

بایوفسکی، س. ای.. فهرست دستنویس‌های تاجیکی و فارسی در انتیتو ملل آسیایی فرهنگستان علوم روسیه (جلد ۴: لغت‌نامه‌های تفسیری فارسی «فرهنگ‌ها»)، مسکو: انتشارات دانش (آکادمی علوم اتحاد جماهیر شوروی)، ۱۹۶۲، ۸۰ ص، وزیری بزرگ، روسی (معرفی ۵۵ نسخه خطی فارسی).

31) Баевский, С. И., *Описание Таджикских и Персидских Рукописей Института Народов Азии* (Выпуск 5: Двуязычные словари), Москва, ГРВЛ, 1968, 103с.

بایوفسکی، س. ای.. فهرست دستنویس‌های تاجیکی و فارسی در انتیتو ملل آسیایی فرهنگستان علوم روسیه (جلد ۵: لغت‌نامه‌ها و فرهنگ‌های دوزبانه)، مسکو: انتشارات دانش (آکادمی علوم اتحاد جماهیر شوروی)، ۱۹۶۸، ۱۰۴ ص، وزیری بزرگ، روسی (معرفی ۹۰ نسخه در ۷۹ عنوان).

32) Туманович, Н. Н., *Описание Персидских и Таджикских Рукописей Института Бостоковедения* (Выпуск 6: Фольклор (Занимательные рассказы и повести), Москва, ГРВЛ (Наука), 1981, 144с.

تومانوفیچ، ن. ن.. فهرست دستنویس‌های فارسی و تاجیکی در انتیتو مطالعات خاورشناسی فرهنگستان علوم روسیه (جلد ۶: فرهنگ عامه و فولکلور «حکایت مشهور و داستان‌های سرگرم کننده»)، مسکو: انتشارات دانش (آکادمی علوم اتحاد جماهیر شوروی)، ۱۹۸۱، ۱۴۴ ص، وزیری بزرگ، روسی (معرفی ۴۰ دستنویس در ۵۹ عنوان).

33) Ворожейкина, З. Н., *Описание Таджикских и Персидских Рукописей Института Бостоковедения* (Выпуск 7: Персоязычная художественная литература (Х - начало XIII в.), Москва, Институт народов Азии (Академия наук СССР), 1980, 160с.

واروزیکینا، ز. ن.، فهرست دستنویس‌های تاجیکی و فارسی در انتیتو مطالعات خاورشناسی فرهنگستان علوم روسیه (جلد ۷: ادبیات فارسی منظوم و منثور «از سده ۱۰ تا اوایل سده ۱۳ میلادی» تا قبل از هجوم مغول)، مسکو: انتشارات دانش (آکادمی علوم اتحاد جاهیر شوروی)، ۱۹۸۰م، ۱۶۰ص، وزیری بزرگ، روسی (معرف ۷۸ دستنویس در ۱۲۱ عنوان).

34) Ниязов, Х. Н., *Описание Персидских и Таджикских Рукописей Института Бостоковедения* (Выпуск 8: Персоязычная художественная литература (XI - начало XII в.), Москва, ГРВЛ (Наука), 1979, 144с.

نیازوف، خ. ن.، فهرست دستنویس‌های فارسی و تاجیکی در انتیتو مطالعات خاورشناسی فرهنگستان علوم روسیه (جلد ۸: ادبیات فارسی منظوم و منثور «از سده ۱۱ تا اوایل سده ۱۲ میلادی» تا قبل از هجوم مغول)، مسکو: انتشارات دانش (آکادمی علوم اتحاد جاهیر شوروی)، ۱۹۷۹م، ۱۴۴ص، وزیری بزرگ، روسی (معرف ۱۳۵ دستنویس فارسی).

35) Акимушкин, О. Ф., *Описание Таджикских и Персидских Рукописей Института Бостоковедения РАН* (Выпуск 10: Поэтические сборники, альбомы), Москва, Наука, 1993, 300с.

آکیموشکین، اولگ ف.، فهرست دستنویس‌های تاجیکی و فارسی در انتیتو مطالعات خاورشناسی فرهنگستان علوم روسیه (جلد ۱۰: منتخبات، مجموعه‌های شعری ادبی و آلبوم‌ها)، مسکو: انتشارات ادبیات شرق (آکادمی علوم اتحاد جاهیر شوروی)، ۱۹۹۳م، ۳۰۰ص، وزیری کوچک، روسی (معرف ۵۷ دستنویس فارسی).

- ۳۶) گروه مؤلفان (ن. د. میکلوخو ماکلای: جلدات ۱-۳؛ س. ای. بایوفسکی: جلدات ۴-۵؛ ن. ن. تومانوفیچ: جلد ۶؛ ز. ن. واروزیکینا: جلد ۷؛ خ. ن. نیازوف: جلد ۸؛ اولگ ف. آکیموشکین: ج ۱)؛ گروه مترجمان (مزده دهقان خلیلی: جلدات ۱، ۴-۵ و ۱۰؛ مهدی نصیری:

جلدهای ۱، ۴-۵ و ۸؛ محسن معظمی؛ جلد ۲؛ سیرا اسماعیلی؛ جلد های ۴-۲، ۶ و ۱۰؛ فاطمه نظری؛ جلد ۳؛ معصومه اختیاری؛ جلد های ۷-۸؛ گروه ناظران و ویراستاران علمی (علی صدرابی خوبی، محسن حیدرنا و حسین متقی)؛ زیر نظر رایزن فرهنگی ج. ا. ایران در فدراسیون روسیه، بنیاد بین المللی ایرانشناسی مسکو و کتابخانه مرکزی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی و با مقدمه د. ایرنا پاپوا (رئیس انتیتو دستنویس‌های شرقی فرهنگستان علوم روسیه در سنت پترزبورگ) و د. ابوذر ابراهیمی ترکمان (رایزن فرهنگی ج. ا. ایران در فدراسیون روسیه) و گروه ناظران و ویراستاران علمی، فهرست نسخه‌های خطی فارسی انتیتو دستنویس‌های شرقی در سنت پترزبورگ روسیه، قم؛ کتابخانه آیت‌الله العظمی مرعشی نجفی (ره) با همکاری رایزن فرهنگی ج. ا. ایران در فدراسیون روسیه، بنیاد بین المللی ایرانشناسی مسکو، کتابخانه مرکزی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی و انتیتو دستنویس‌های شرقی فرهنگستان علوم روسیه در سنت پترزبورگ، ۱۳۹۲ ش/۲۰۱۴ م، وزیری بزرگ، ۶۰۰ ص، فارسی (معرف ۱۰۲۷ عنوان نسخه خطی فارسی).

(۳۷) میکلوخو مکلای، ن. د.. «كتاب‌های نقیص انتیتوی خاورشناسی اتحاد شوروی»، رک. مجله پیام نوین (تهران)، س. ۱، ش ۱۱-۱۲ (۱۳۳۷)، صص ۱۲۱-۱۳۴ و س. ۲، ش ۱ (۱۳۳۸)، صص ۴۷-۳۲ و ش ۲ (۱۳۳۸)، صص ۸-۱۸، فارسی.

(۳۸) گروهی از خاورشناسان و معروف خزندار (ترجمه، تعلیق و مقدمه)، *تاریخ الإستشراق و الدراسات العربية والكردية في المتحف الآسيوي و معهد الدراسات الشرقية في لينينغراد* - ۱۹۶۱ م. بغداد: جامعة بغداد (چاپ مطبعة المعارف)، ۱۹۸۰ م، ۴+۳۸۴ صص، وزیری، عربی.

(۳۹) المنجد، صلاح الدین، «مخطوطات لینینgrad: مخطوطات معهد الدراسات الشرقية». رک. مجله معهد المخطوطات العربية (القاهرة)، مج ۶، ج ۲، (۱۹۶۰ م)، صص ۳۱۹-۳۲۲، عربی (معرف ۴۹ نسخه خطی عربی).

(۴۰) ناشناخته، «مخطوطات انتقتها بعثة معهد المخطوطات إلى الاتحاد السوفيتي: مكتبة معهد

الدراسات الشرقية في لينينград»، رک. مجلّة معهد المخطوطات العربية (القاهرة)، مجلّة ٢٢، ج ٢ (١٩٧٧)، صص ١٣٦-١٣٧، عربي (معرّف ١٠ نسخه خطى عربي نفيس).

41) Халидов, А. Б. & А. И. Михайлова, *Каталог Арабских Рукописей Института Народов Азии Академии Наук* (Томе 1-3), Москва, ИВЛ, 1960-1986, 136с, 79с, 199с.

خالدوف، انس. ب؛ آ.ی. ميخائيلova، فهرست دستنویس‌های عربی انتستیتو ملل آسیایی آکادمی علوم روسیه در لینینگراد (مجلّدات ١-٣)، مسکو: انتشارات ادبیات شرق، ١٩٦٥-١٩٦٠، وزیری بزرگ، روسي.

- جلد اول: نسخ ادبیات داستانی، ١٩٦٠، ١٣٦ ص، (معرّف ١٣٨ نسخه در ١٥٥ عنوان).

- جلد دوم: نسخ جغرافیا، ١٩٦١، ٧٩ ص، (معرّف ٥١ نسخه در ٥٥ عنوان).

- جلد سوم: نسخ تاریخ، ١٩٦٥، ١٩٩ ص + ٢٠ تصویر، (معرّف ٩٩ نسخه در ١١٠ عنوان).

42) Халидова, А. Б., *Арабские Рукописи Института Востоковедения, Краткий Каталог* (Часть 1-2), Москва, Издательство «Наука» ГРВЛ, 1986, 527+336с.

خالدوف، انس باقی اویچ، فهرست مختصر دستنویس‌های عربی در انتستیتو خاورشناسی وابسته به آکادمی علوم روسیه (مجلّدات ١-٢)، مسکو: انتشارات دانش، ١٩٨٦، ٣٣٦+٥٢٧ صص، وزیری بزرگ، روسي.

43) Khalidov, A. B., *Catalogue of Arabic manuscripts at the Institute of oriental studies, Leningrad – Russia*, Chicago, The open school, 527+335pp.

خالدوف، آ. ب؛ م. آی. مشريقوف (مترجم)، فهرس المخطوطات العربية في معهد الدراسات الشرقية في بطرزبورغ بروسیا، شیکاگو: مدرسه آزاد، بدون تاریخ، ٣٣٥+٥٢٧ صص، رقعي، عربي و انگلیسی (معرّف ٥١٨١ نسخه عربي در ١٠٨٢٢ عنوان).

٤٤) خالدوف، انس، المخطوطات العربية الجغرافية في معهد الدراسات الشرقية التابع لأکادمیة

العلوم للاتحاد السوفیتی، الكويت: قسم الجغرافیا بجامعة الكويت و الجمعیة الجغرافية الكويتية
۱۹۸۷م، ۵۶ص، وزیری، عربی.

44) Дмитриева Л.В.; А. М. Мугинов и С. Н. Муратов, *Описание Тюркских Рукописей Института Народов Азии* (Томе 1-3) Москва, «Наука» ГРВЛ, 1965-1980, 260с, 232с, 264с.

دمیتریوا، ال. و؛ آ. م. موگینوف؛ س. ن. موراتوف، فهرست نسخه‌های خطی ترکی انتیتویی
خاورشناسی وابسته به آکادمی علوم روسیه در لنینگراد (مجلدات ۱-۳)، مسکو: انتشارات دانش،
۱۹۶۵-۱۹۸۰م، وزیری بزرگ، روسی.

- جلد نخست: آثار تاریخی (بخش ۱)، ۱۹۶۵، ۲۶۰ص.

- جلد دوم: آثار تاریخی (بخش ۲)، سیره، کتاب‌شناسی، دانش‌نامه‌ها، جغرافیا و تقویم،
۱۹۷۵، ۲۳۲ص.

- جلد سوم: شعر، بلاغت، شروح دیوان‌ها و تعلیقات بر آثار شعری و شاعری، ۱۹۸۰، ۲۶۴ص.

46) Дмитриева Л. В., *Каталог Тюркских Рукописей Института Востоковедения Российской Академии Наук*, Москва, Вост. лит., 2002, 616с.

دمیتریوا، ال. و، فهرست نسخه‌های خطی ترکی انتیتو مطالعات شرقی آکادمی علوم
روسیه در سنت پترزبورگ، مسکو: انتشارات مؤسسه شرق‌شناسی آکادمی علوم روسیه، ۲۰۰۲م،
۱۶۶ص، وزیری، روسی (معرفی ۱۵۰۰ نسخه ترکی در ۳۵۰۰ عنوان).

47) Rezvan, M. E., <Qur'anic Fragments from the A. A. Polovtsov Collection at the St. Petersburg branch of the Institute of Oriental studies>, In: *Manuscripta Orientalia* (St. Petersburg), Vol. VII, No. 2 (June 2001), pp. 20-35.

رضوان، ام. ای.، «قطعات از قرآن‌های کلکسیون آ. آ. پولوفتسوف در شعبه انتیتو موسسه
مطالعات شرقی در سنت پترزبورگ»، رک. نشریه دستنویس‌های شرقی (سنت پترزبورگ)،

س ۷، ش ۲ (ازولای ۲۰۰۱)، صص ۲۰-۳۵، انگلیسی.

(۴۸) بولدیروف، الکساندر، «کتاب‌های خطی فارسی و ایران‌شناسان لنینگراد»، رک. نشریه پیام نوین (تهران)، س ۶، ش ۵ (۱۳۴۲)، صص ۸۱-۸۵، فارسی.

(۴۹) میکلوخو ماکلای، ن. د؛ اولگ ف. آکیموشکین؛ و. و. کوشف؛ م. ا. صلاح‌الدین او، «نسخه‌های خطی فارسی کمیاب در مؤسسه مطالعات شرق‌شناسی لنینگراد»، رک. نشریه راهنمای کتاب (تهران)، س ۴ (۱۳۴۰)، صص ۳۸-۴۲، فارسی.

(۵۰) حبیبی آزاد، ناهید، «آثار فرهنگی و ادبی ایران در استیتو ملل آسیا (شعبه لنینگراد) و برخی نسخه‌های خطی آن»، رک. نشریه مشکوه (مشهد)، ش ۵۶ (۱۳۷۶)، صص ۲۴۰-۲۴۳، فارسی (معرف ۲۶ دستنویس نقیس).

51) Rosen, V. R., *Les manuscrits arabes de l'Institut des Langues Orientales du Ministère des affaires étrangères*, St. Petersburg, Imprimerie de l'Académie Impériale des Sciences, 1877, 268p.

روزن، ویکتور رومانوفیچ، نسخه‌های خطی عربی در مؤسسه زبان‌های شرقی در وزارت امور خارجه روسیه، سنت پترزبورگ: آکادمی سلطنتی علوم، ۱۸۷۷م، وزیری بزرگ، ۲۶۸ص، فرانسوی (معرف ۲۲۹ دستنویس عربی).

(۵۲) روزن، ویکتور رومانوفیچ؛ محمد تقی دانش پژوه (متترجم)، «چند دستنویس از بنیاد زبان‌های خاوری سنت پترزبورگ»، رک. نشریه نسخه‌های خطی (تهران)، دفتر ۱۰ (۱۳۵۸)، صص ۳۱۰-۳۱۲ و ۳۱۲-۳۱۳، فارسی (معرف ۱۳۲+۲۹۱ دستنویس فارسی).

53) Rosen, V. R., *Les manuscrits persans de l'Institut des Langues Orientales du Ministère des affaires étrangères*, St. Petersburg, Imprimerie de l'Académie Impériale des Sciences, 1886, 369p.

روزن، ویکتور رومانوفیچ، نسخه‌های خطی فارسی در مؤسسه زبان‌های شرقی در وزارت امور خارجه روسیه، سنت پترزبورگ: آکادمی سلطنتی علوم، ۱۸۸۶م، وزیری بزرگ، ۳۶۹ص،

فرانسوی.

54) Dorn, B., “Über die aus dem Nachlasse des Wirkl. Staatsrathes Graf dem Asiatischen Museum der Akademie Zugekommenen Morgenländischen Handschriften”, In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1869-1873), Vol. VI, No. 1 (1868), pp. 111-140.

دورن، برنهارت، «درباره تعدادی از دستنویس‌های شرقی تازه دست‌یابِ موزه آسیایی [در سنت پترزبورگ]»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ ۱۸۶۹-۱۸۷۳)، س. ۶، ش. ۱ (۱۸۶۸)، صص ۱۱۱-۱۴۰، آلمانی (معرف ۴۰ نسخه خطی فارسی و عربی).

55) Dorn, B., “Über die vom General – Adjutanten von Kaufmann dem Asiatischen Museum verehrten Morgenländischen Handschriften”, In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1873-76), Vol. VII, No. 2-3(1874), pp. 395-415.

دورن، برنهارت، «درباره چند دستنویس شرقی متعلق به ژنرال آجودان کاوفمان در موزه آسیایی شریف»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ ۱۸۷۶-۱۸۷۳)، س. ۷، ش. ۲-۳ (۱۸۷۴)، صص ۳۹۵-۴۱۵، آلمانی (معرف ۲۷ دستنویس فارسی).

56) Dorn, B., “Die Fonton’sche Handschriften – Sammlung [: Deutschen General – Consuls Dr. Blau in Odessa hat das Asiatische Museum der Akademie die nachgelassenen morgenländischen Handschriften des Geh. Rethes Fonton erworben]”, In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1876-81), Vol. VIII, No. 1 (1876), pp. 189-196.

دورن، برنهارت، «مجموعه دستنویس‌های شرقی متعلق به فقید راتزفونتن، ارسالی از سوید کربلاو کنسول آلمان در اوپرسه به موزه آسیایی آکادمی [سلطنتی علوم روسیه]»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ ۱۸۷۶-۱۸۸۱)، س. ۸، ش. ۱ (۱۸۷۶)، صص ۱۸۹-۱۹۶، آلمانی (معرف ۱۹ نسخه خطی عربی و فارسی).

57) Salemann, C., "Neue Erwerbungen des Asiatischen Museums", In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1880-89), Vol. IX, No. 3 (1887), pp. 331-402.

زالمان، کارل، «[مجموعه دستنویس‌های شرقی] تازه‌یاب در موزه آسیایی»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ ۱۸۸۰-۱۸۸۹)، س. ۹، ش. ۳ (۱۸۸۷)، صص ۴۰۲-۳۲۱، آلمانی (معرف چند نسخه عربی، فارسی و ترکی جغتابی).

58) Dorn, B., "Über die aus dem Nachlasse des Wirkl. Staatsrathes Graf dem Asiatischen Museum der Akademie Zugekommenen Morgenländischen Handschriften", In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1869-1873), Vol. VI, No. 1 (1868), pp. 111-140.

دورن، برنهارت، «درباره تعدادی از دستنویس‌های شرقی تازه دست‌یاب موزه آسیایی [در سنت پترزبورگ]»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ ۱۸۶۹-۱۸۷۳)، س. ۶، ش. ۱ (۱۸۶۸)، صص ۱۱۱-۱۴۰، آلمانی (معرف ۴۰ نسخه خطی فارسی و عربی).

59) Salemann, C., "Das Asiatische Museum im Jahre 1890. Nebst Nachträgen", In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1890-92), Vol. X, No. 2 (1891), pp. 271-292.

زالمان، کارل، «موزه آسیایی در سال ۱۸۹۰، به انضمام تکلمه»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ ۱۸۹۰-۱۸۹۲)، س. ۱۰، ش. ۲ (۱۸۹۲)، صص ۲۷۱-۲۹۲، آلمانی (معرف ۱۳۴ دستنویس از مجموعه کوهن؛^۱ ۲۳ نسخه از مجموعه رودولف؛^۲ ۱۴ نسخه از مجموعه سیئورن؛^۳ ۴۵ نسخه از مجموعه لرش؛^۴ ۱۷ نسخه از مجموعه اسمیرنوف^۵ و سرایجام ۴۶ نسخه بدست آمده از امکان مختلف و مجموعه‌های متعدد، به

1. Kuhn.

2. Radloff.

3. Sjögren.

4. Lerch.

5. Smirnov.

اختصار معرفی شده است.

60) Smirnov, W. D., *Les manuscrits turcs de l'Institut des Langues Orientales du Ministère des affaires étrangères*, St. Petersburg, Imprimerie de l'Académie Impériale des Sciences, 1897, 216p.

اسپرینوف، و. د.، نسخه‌های خطی ترکی در مؤسسه زبان‌های شرقی در وزارت امور خارجه روسیه، سنت پترزبورگ: آکادمی سلطنتی علوم، ۱۸۹۷م، ۲۱۶ص، وزیری بزرگ، فرانسوی (معرفی ۹۸ دستنویس ترکی).

61) Rezvan, E. A., "Oriental Manuscripts of Karl Faberge (I): The Qur'an [in St. Petersburg branch of the Institute of Oriental Studies collection]", In: *Manuscripta Orientalia* (St. Petersburg), Vol. VII, No. 1 (March 2001), pp. 40-61.

رضوان، ای. آ.، «دستنویس‌های شرقی کارل فابرگ (۱): قرآن [در شعبه انتیتو مطالعات شرقی در سنت پترزبورگ]»، رک. نشریه دستنویس‌های شرقی (سنت پترزبورگ)، س. ۲، ش. ۱ (مارس ۲۰۰۱)، صص. ۴۰-۶۱، انگلیسی.

62) Rezvan, E. A., "Oriental Manuscripts of Karl Faberge (II): Ragamala Miniatures of the Album 'Muraqqa'" (Parts 1-2), In: *Manuscripta Orientalia* (St. Petersburg), Vol. VII, No. 2 (June 2001), pp. 36-45 (Part 1) & No. 3 (September 2001), pp. 39-45 (Part 2).

رضوان، ای. آ.، «دستنویس‌های شرقی کارل فابرگ (۲): آلبوم مرقع و مینیاتورهای راگاملا»^۱ (بخش ۱-۲)، رک. نشریه دستنویس‌های شرقی (سنت پترزبورگ)، س. ۷، ش. ۲ (ژوئن ۲۰۰۱)، صص. ۳۶-۴۵ (بخش اول) و ش. ۳ (سپتامبر ۲۰۰۱)، ص. ۳۹-۴۵ (بخش دوم)، انگلیسی.

63) Rezvan, E. A., "Oriental Mansscripts of Karl Faberge (III): Biographical works and portraits" (parts 1-2), In: *Manuscripta Orientalia* (St. Petersburg), Vol. VII, No. 4 (December 2001), pp. 48-54 (Part 1) & Vol. VIII, No. 1 (March 2002), pp. 39-48 (Part 2).

۱. Ragamala یا راگاملا (Rāgamālā)، کلمه‌ای هندی، به معنی حلقه گل قرار دادن Ragas. یا ملودی‌های موسیقی؛ "مالا" به معنای حلقه گل قرار دادن و "راگا" یک ترکیب موسیقی هندی و یا حالتی از آن، که منجر به جموعه‌ای از نقاشی‌های Ragamala می‌شود (رک. ویکی پدیا).

رضوان، ای. آ.، «دستنویس‌های شرقی کارل فابرگ (۳): زندگی‌نامه‌ها و نقاشی‌های پُرتره» (بخش ۱-۲)، رک. نشریه دستنویس‌های شرقی (سنت پترزبورگ)، س. ۷، ش. ۴ (دسامبر ۲۰۰۱)، صص ۵۴-۴۸ (بخش اول) و س. ۸، ش. ۱ (مارس ۲۰۰۲م)، صص ۴۸-۳۹ (بخش دوم)، انگلیسی.

64) Rezvan, E. A., “Oriental Manuscripts of Karl Faberge (IV): Poetry and Miniatures” (parts 1- 2), *Manuscripta Orientalia* (St. Petersburg), Vol. VIII, No. 2 (June 2002), pp. 52-60 (Part 1) & No. 3 (September 2002), pp. 46-52 (Part 2).

رضوان، ای. آ.، «دستنویس‌های شرقی کارل فابرگ (۴): شعر و مینیاتورها» (بخش ۱-۲)، رک. نشریه دستنویس‌های شرقی (سنت پترزبورگ)، س. ۸، ش. ۲ (ژوئن ۲۰۰۲م)، صص ۵۲-۶۰ (بخش اول) و ش. ۳ (سپتامبر ۲۰۰۲م)، صص ۴۶-۵۲ (بخش دوم)، انگلیسی.

65) Dorn, B., “Chronologisches Verzeichniss der seit dem Jahre 1801 bis 1866 in Kasan Gedruckten Arabischen, Türkischen, Tatarischen und Persischen Werke, als Katalog der in dem Asiatischen Museum befindlichen Schriften der Art”, In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1867), Vol, V, Nr. 5 (November-December 1866), pp. 533-649.

دورن، برنهارت، «فهرست کتاب‌های چاپی عربی، ترکی، تاتاری و فارسی از ۱۸۰۱-۱۸۶۶م در قازان موجود در موزه آسیایی»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولتن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ، ۱۸۶۷م)، س. ۵، ش. ۵ (نوامبر دسامبر ۱۸۶۶م)، صص ۵۲۳-۶۴۹. آلمانی.

66) Dorn, B., “Catalogue des ouvrages Arabes, Persans et Turcs, Publiés à Constantinople, en Egypte et Perse, qui se Trouvent au Musée Asiatique de l'Academie”, In: *Mélanges Asiatiques* (Tirés du Bulletin de l'académie Impériale des Sciences de St. Pétersbourg, 1867), Vol, V, Nr. 5 (Märtz 1866), pp. 465-528.

دورن، برنهارت، «فهرست کتب چاپی [سنگی و سربی] عربی، فارسی و ترکی منتشر شده در قسطنطینیه، مصر و ایران موجود در آکادمی موزه آسیایی»، رک. نشریه مجموعه آسیایی (بولتن آکادمی سلطنتی علوم در سنت پترزبورگ، ۱۸۶۷م)، س. ۵، ش. ۵ (مارس ۱۸۶۶م)، صص ۴۶۵-۴۶۵.

۵۲۸، آلمان (معرفی ۱۱ کتاب نفیس چاپ قسطنطینیه، ۱۴۱ چاپ مصر و ۱۲۹ چاپ ایران).

*

- درباره مجلد یازدهم فهرست نسخه‌های خطی فارسی (کتاب حاضر)

مقدمتاً باید گفت که خود روس‌ها، طی ۵۵ سال (۱۹۵۵-۱۹۰۱ م)، حدود ۱۰۲۷ نسخه فارسی را، در ده جلد فهرست (بدون جلد ۹)، به زبان روسی، معرفی نموده بودند و همان مجلدات ده‌گانه، با عنایت رایزن محترم فرهنگی ایران در روسیه، جناب آقای دکتر ابراهیمی ترکمان و باهتمام جمعی از دانشجویان ایرانی مقیم مسکو، زیر نظر استاد محسن حیدرنیا، به فارسی ترجمه گردید و الحمد لله در سفر سال ۲۰۱۱ را قم سطور به روسیه - که در معیت و راهنمایی استاد گرانقدر، حجۃ الاسلام و المسلمین، آقای علی صدرایی خوبی صورت گرفت - مجدها داده‌های نسخ خطی، در سنت پترزبورگ به صورت حضوری، بررسی و بازبینی نهایی گردید؛ سپس با چند ماه کار علمی روی داده‌ها، پس از ویراستاری فنی و علمی، در سال ۱۳۹۲، از سوی کتابخانه آیت‌الله العظمی مرعشی نجفی (ره) در قم، در مجلدی بزرگ، منتشر گردید و بدین ترتیب، الحمد لله، موادی ناب از تاریخ و فرهنگ ایران زمین، به چرخه علمی - پژوهشی ایران اسلامی، به زبان فارسی، وارد گردید.

در این فهرست نیز، ۵۱۶ عنوان نسخه خطی فارسی دیگر موجود در انتیتو دستنویس‌های شرقی فرهنگستان علوم روسیه در سنت پترزبورگ، با فرمت توصیفی معرفی شده است که در دو بخش کتاب‌شناسی و نسخه‌شناسی، به صورت مستند و به روش معهود فهرست‌نگارانی ایران، داده‌های کتاب‌شناختی و نسخه‌شناختی آنها، به عنوان جلد یازدهم، به تفصیل گزارش گردیده است و به این ترتیب، تاکنون، از میان حدود ۵۰۰۰ عنوان نسخه خطی فارسی و تاجیکی موجود در این انتیتو، ۱۵۴۳ دستنویس فارسی، به صورت توصیفی، معرفی گردیده است؛ بر این پایه، تعداد نسخ فارسی فهرست نشده این مرکز، تا سال (۱۵۰۲ م)، مشتمل بر ۳۴۵۷ عنوان خواهد بود که امیدواریم در آینده‌ای نزدیک، شاهد فهرست‌نگاری باقی نسخ نیز باشیم، ان شاء الله.

گفتنی است که به جهت سهولت در بهره‌مندی پژوهشگران از داده‌های کتاب‌شناختی و نسخه‌شناختی دستنویس‌های توصیف شده در این مجموعه گرانستگ، راقم، غایه‌های متعدد مفیدی را در انجام این فهرست افزوده است که طبعاً برخی از آنها، مسبوق به سابقه نیست و علت آن نیز، یکی، زجرها و رنج‌هایی بوده که راقم در سالیان‌گذشته در مراجعه به منابع فاقد غایه، کشیده است و دلیل دیگر نیز، مهیا سازی مواد تراشی، برای پژوهش‌های درون متنی و برون متنی و نیز مطالعات عمیق‌تر و نیز تحلیل آماری، بر پایه این مواد خام تراشی بوده است؛ البته ناگفته‌گاند که زنده‌باد پروفسور هلموت ریتر، خاورشناس شهر آلمانی (مقیم شهر استانبول در ترکیه)، بارها در درس خویش می‌گفتند: «خداآند ما را از شر کتاب‌های بدون ایندکس مصون بدارد»!

به هر تقدیر غایه‌های بیست و سه گانه پایانی این اثر، مشتمل است بر غایه‌های عناوین آثار، غایه پدیدآوران آثار، غایه موضوعات آثار، غایه گزارش متن آثار، غایه محل تألیف آثار، غایه تاریخ تألیف آثار، غایه ماده تاریخ کتابت نسخ خطی، غایه مالکان نسخ خطی، غایه کاتبان نسخ خطی، غایه محل کتابت نسخ خطی، غایه تاریخ کتابت نسخ خطی، غایه مالکان نسخ خطی، غایه مهرهای نسخ خطی، غایه صحافان نسخ خطی، غایه خطوط نسخ خطی، غایه کاغذهای نسخ خطی، غایه جلدی‌های نسخ خطی، غایه یادداشت‌های نسخ خطی، غایه ترتیبی نسخ خطی، غایه اعلام، غایه کتاب‌ها و غایه اماکن.

در آنالیز بخشی از داده‌های کتاب‌شناختی نسخ خطی معرفی شده در این اثر، باید گفت، در مجموع، ۱۵۰ عنوان، در ۵۱۶ نسخه، تأثیف ۱۱۰ پدیدآور (مؤلف، مترجم، ناظم، محسن، منتخب و ...) معرفی شده است و مقام نخست بیشترین تکرار نسخ، مربوط به دیوان حافظ شیرازی، با ۵۴ نسخه و مقام دوم، نیز، اختصاص به خمسه جامی (پنج گنج) با ۵۳ نسخه دارد؛ البته علی رغم تخصص نسبتاً وسیع راقم سطور، در منابع کتاب‌شناختی و مصادر نسخه‌شناختی، افزون بر محدودی از عناوین ناشناخته، پدیدآور ۲۸ عنوان نیز، ناشناخته مانده است و امیدوارم که با تلاش‌های پژوهشگران تازه نفس نسل جوان علاقمند، کار شناسایی این مجاهيل (چند عنوان و پدیدآور)،

بر پایه منابع و مصادر جدید، بازشناسی گردند، ان شاء الله. به لحاظ موضوعی، آثار معرفی شده، به ترتیبِ فراوانی، عبارتند از: ادبیات فارسی منظوم و منثور (۲۴ عنوان)، تفسیر قرآن کریم (۱۱ عنوان)، تصوّف (۱۰ عنوان)، پژوهشکی (۸ عنوان)، تاریخ و اخلاق (هر یک با ۶ عنوان)، نظامی‌گری (۵ عنوان)، آداب و اخلاق، اخلاق و تصوّف و فقه شیعه (هر یک ۴ عنوان)، ادعیه و کلام و عقاید شیعه (۳ عنوان)، ادبیان، استاد، ادعیه و تصوّف، دستور زبان، فقه اهل سنت، فلسفه و منشآت و مکاتبات (هر یک ۲ عنوان) و موضوعات نیز هر کدام، یک عنوان (بدون لحاظ نسخ مکرر عنوانی).

در این اثر، تا جایی که مصادر کتاب‌شناختی، یاری می‌کرده است، تاریخ تأثیر آثار، ثبت شده‌اند؛ کهن‌ترین تأثیر فارسی این مرکز، مربوط به سال ۱۹۵۱ق (لطائف التفسیر تأثیر زاهدی درواجکی) است و تعداد تأثیرات معرفی شده در این فهرست – که موفق به شناسایی تاریخ تأثیر آنها شدیم – به این ترتیب، از قرن ششم (۳ عنوان)، قرن هفتم (۳ عنوان)، قرن هشتم (۳ عنوان)، قرن نهم (۱۶ عنوان)، قرن دهم (۱۳ عنوان)، قرن یازدهم (۲۴ عنوان)، قرن دوازدهم (۷ عنوان)، قرن سیزدهم (۱۰ عنوان) و قرن چهاردهم هجری (۱ عنوان) می‌باشد. همچنین به لحاظ محل تأثیر آثار، تا جایی که ردی از آنها در سرچشمه‌های کتاب‌شناختی، یافته‌یم، به ترتیب، بخارا (۱۱ عنوان)، هندوستان و سرقدن (هر یک با ۴ عنوان)، هرات و قهستان (هر یک با ۲ عنوان) و شهرهای بادکوبه، حیدرآباد (هند)، دارالسرور تفلیس، دکن (هند)، دیبول (هند)، ساوه، شیراز و مشهد مقدس، هر کدام، یک عنوان از آثار معرفی شده در این اثر را به خود اختصاص داده‌اند.

در بخش تقدمه (اهداء) آثار معرفی شده در این فهرست، چند اثر به درخواست پادشاهان، شخصیت‌های سیاسی، تاریخی، وزرا، حاکمان، شاهزادگان و برخی شخصیت‌های علمی و یا حتی به درخواست یا نام فرزندان، شاگردان و دوستاز خود، "تأثیر" گردیده است که بدون تردید می‌تواند، برای تحلیل‌ها و ارزیابی اهمیت و جایگاه دانش در دوره‌های مختلف تاریخی، مفید باشد. به ترتیبِ فراوانی آثار معرفی شده در این فهرست، ۶ عنوان به نام شاه سلیمان صفوی (حک).

۱۰۷۷-۱۱۰۵ق)، ۴ عنوان، به نام سلطان حسین باقر (حاکم ۸۷۳-۹۱۱ق)، ۲ عنوان، به نام شاه عباس اول صفوی (حاکم ۹۹۶-۱۰۳۸ق)، ۲ عنوان، به نام ابوبکر بن سعد زنگی و محمد بن ابوبکر زنگی (از اتابکان شیراز)، شاه طهماسب صفوی (حاکم ۹۳۱-۹۸۴ق)، و سلطان عبدالله قطب شاه (د. ۱۰۳۵ق)، یک عنوان نیز به نام یا درخواست ناصرالدین ابوالفتح عبدالرحیم بن ابی منصور (حاکم اسماعیلی قهستان)، شمس الدین ابوالمظفر ابراهیم شاه شرقی (حاکم ۸۰۴-۸۴۴ق)، سلطان ناصرالدین قباجه (حاکم سیند)، (فرمانفرمای قهستان، خواف، سنجان و مایزن آباد)، ابوالمظفر علاءالدین سلطان حسین شاه، سلطان ناصرالدین سید عبدالعزیز بهادرخان» (حاکم ۱۰۵۷-۱۰۹۱ق)، مظفرالدین یرسلان بن حسام الدوله الیبورک چوبانی، اکبر شاه (حاکم ۹۶۳-۱۰۱۴ق) سلطان شهابالدین محمد شاهجهان (حاکم ۱۰۳۷-۱۰۶۸ق)، سلطان غیاثالدین (زنده ۸۶۸ق)، شاه عباس ثانی (حاکم ۱۰۵۲-۱۰۷۵ق)، سلطان حسین صفوی (حاکم ۱۱۰۵-۱۱۴۴ق)، شمس الخلافه محمد شاه بن تغلق شاه فرمانروای دهلی (حاکم ۷۲۵-۷۵۲ق)، شمس الدین التتمش مملوکی (حاکم ۶۰۷-۶۳۲ق)، شهابالدین محمد شاه جهان (حاکم ۱۰۳۷-۱۰۶۸ق)، محمدقلی قطب شاه (حاکم ۹۸۹-۱۰۲۰ق)، عبدالعزیزخان بن عبیدالله خان شبیانی (حاکم ۹۴۷-۹۵۷ق)، علاءالدین محمد خلجی (حاکم ۶۹۵-۷۱۵ق)، فتحعلی شاه قاجار (حاکم ۱۲۱۲-۱۲۵۰ق)، مظفر حسن بن سلطان حسین، مظفرالدین ابوالغازی سلطان امیر شمس الدین بن سلطان کمال الدین محمد از پادشاهان رستمدار (حاکم سلسه ۸۹۷-۹۹۵ق)، یین الدوله بهرامشاه پادشاه غزنه (حاکم ۵۱۱-۵۵۲ق)، وکیل الرعایا (کریمخان زند)، شیخ الاسلام شمس الدین محمد بن علی خاتون مشهور به این خاتون عاملی (وزیر قطب شاه)، معزالدین ابوالقاسم بابر بهادر (وزیر جلال الدین محمود)، ابوالحسن (پسر سلطان حسین باقر)، حاکم مرود، امیر شیخ احمد سهیلی جغتایی (د. ۹۱۸ق)، امیر علیشیر نوایی (د. ۹۰۸ق)، سراج الدین قاسم ییک پرناک ترکمنی (از شاهزادگان و حاکم شیراز بین سالهای ۹۰۶-۹۰۰ق در روزگار شاهی رستم ییک بن مقصود ییک)، وزیر مجدد الدین ابومحمد بخاری، ملکه تخت نشین، عصمه الدنیا والدین، بدیع الجمال (بدیع الجمال)، همسر امیر مبارز الدین محمد و مادر سلطان ابوالمظفر بایزید حکم ۷۵۷-

۷۹۰)، حاج آقاسی (وزیر کریم خان زند)، حمزه میرزا فرزند سلطان محمد خدابنده صفوی (برادر بزرگتر شاه عباس اول)، رفیع الدین حسین (فرزند یوسف هروی طبیب)، ضیاء الدین یوسف (فرزند عبدالرحمن جامی) با ۲ عنوان، محمد اسماعیل (برادر کهتر مؤلف)، عباس قونسول اعظم در استرآباد، قاضی امیرشرع و دیگران تألیف گردیده است.

در بخش نسخه‌شناسی این فهرست، هم باید گفت که حدود ۱۰ نسخه از این آثار معرفی شده، به خط مؤلف است؛ تعدادی دستنویس نیز، به درخواست، اشاره یا به نام پادشاه، دانشمندی و یا شخصیت، "کتابت" گردیده است و از آن جمله‌اند: سلطان سید عبد العزیز بهادرخان (حک). ۱۰۵۵-۹۱)، شاه مراد کشمیری، ملا دولت خان ولد شیخ رسول دویزین، میرزا صالح بیک بدخشی، باشاره المفحوم المکرم المؤید بتائید الملك الكبير محمد ظهیر، سلاله السادات میرزا محمود نایب کنسولگری مقیم استرآباد و میرزا محمد مهدی بن میر سید احمد.

از مجموع ۵۱۶ نسخه معرفی شده در این دفتر، کاتب ۳۶ نسخه معلوم می‌باشد که بر پایه نسبت آنان در انجامه نسخ، حدود نیمی از کاتبان، به حوزه آسیای مرکزی، به خصوص حوزه بخارا و سمرقند تعلق دارند. همچنین از این میان، محل کتابت ۳۸ نسخه نیز در انجامه، مشخص گردیده است و به ترتیب ۶ نسخه در بخارا و سمرقند، ۳ نسخه در قوقند و قازان، ۲ نسخه در شهرهای یزد، بلخ و ۲ نسخه هم در قریه دیوبین استنساخ گردیده است و باقی شهرها و ولایات نیز هر کدام یک نسخه، در آنها، کتابت شده است، که عبارتند از: آقسو، اردبیل، اصفهان، بابلار، بلخ، پطرزبورگ، دارالسرور تقليس، دارالسعاده زنجان دارالسلطنه هرات، سیالکوت، شرغان، شیراز، قازان، کشمیر، محلات، مشهد، نسف، نعمت آباد، وان، قریه شافلان به ریاط عالیحضرت سید محمود و قریه طاشلچو از ولایت قزان و سایر نسخه‌ها فاقد محل کتابت می‌باشند.

باید افزود که از میان نسخ معرفی شده در این دفتر، ۲۴۰ نسخه خطی، تاریخ کتابت آنها، مضبوط است و تاریخ حدودی (قرن) باقی نسخ را نیز را قائم سطور، بر پایه دو دهه تجربه در حوزه فهرستنگاری، مشتمل بر قدمت، کاغذ، مرکب و سایر ممیزات و مؤلفه‌های نسخه‌شناختی،

ثبت نموده است. در این دفتر، دستنویس‌های کتابت شده در قرن ششم (۲ نسخه)، قرن هفتم (۲ نسخه)، قرن هشتم (۷ نسخه)، قرن نهم (۱۵ نسخه)، قرن دهم (۱۱۵ نسخه)، قرن یازدهم (۱۳۹ نسخه)، قرن دوازدهم (۹۶ نسخه)، قرن سیزدهم (۱۲۸ نسخه) و قرن چهاردهم هجری (۱۴ نسخه) بوده است و البته باید توجه داشت در این آمارها، از آنجا که احتمال کتابت برخی نسخ، در دو قرن است (مانند کتابت سده ۱۱ یا ۱۲ ق) لذا بر این مبنای آمار مذکور، این نوع نسخ یکبار در عِداد قرن ۱۱ شمارش شده و بار دیگر هم در عِداد نسخ کتابت شده در قرن ۱۲ ق.

در ادامه گزارش جنبه‌های نسخه‌شناسی دستنویس‌های توصیف شده در این دفتر، باید افزود که بیشترین فراوانی خط نوشتاری این مجموعه نفیس، (با حدود ۳۵۰ نسخه، خط نستعلیق می‌باشد؛ اما کلکسیون متنوع و جذاب نیز از انواع خطوط خوش و تحریری ارزشمند، در این مجموعه گرانبانستگ، قابل مشاهده است که به عنوان غونه، می‌توان به این موارد اشاره داشت: تعلیق، تعلیق آمیخته به ثلث پخته، تعلیق پخته، تعلیق زیبا، ثلث، ثلث پخته، ثلث خوش، ثلث زیبا، ثلث مایل به کوفی تزیینی، ثلث مُربَب، شکسته نستعلیق، شکسته نستعلیق خوش، شکسته نستعلیق زیبا، شکسته نستعلیق ممتاز، کوفی تزیینی، نستعلیق (چلیپا)، نستعلیق تحریری، نستعلیق تحریری (چلیپا)، نستعلیق تحریری (چند قلم)، نستعلیق تحریری (ردیء)، نستعلیق ترکی تحریری، نستعلیق خوش، نستعلیق مایل به تعلیق، نستعلیق مایل به تعلیق پخته، نستعلیق مایل به شکسته، نستعلیق ممتاز، نستعلیق هندی، نسخ، نسخ پخته، نسخ تحریری، نسخ تحریری کهن، نسخ تحریری کهن (چند قلم)، نسخ خفی، نسخ کهن، نسخ مایل به تعلیق، نسخ مایل به تعلیق کهن، نسخ مُربَب، نسخ مُربَب پخته و نسخ مُربَب خوش مایل به کوفی.

از دیگر جنبه‌های نسخه‌شناختی، می‌توان به انواع کاغذ‌های استفاده شده در این مجموعه ارزنده اشاره نمود و نکته‌ای که جالب توجه است، اینکه، بیشترین کاغذ‌های بکار رفته در این کلکسیون سترگ، از نوع کاغذ شرقی (۸۴ مورد) است و به جز مواردی نادر همچون کاغذ شرقی از نوع خانبالیغ، باقی آنها، عمدهاً از نوع کاغذ سمرقندی تحریری (به صورت ضخیم یا نازک)،

می‌باشد که عمدتاً کار دست است؛ سایر کاغذهای این مجموعه نیز حاوی طیفی از کاغذهای فرنگی کارخانه‌های اروپایی و روسی است که در کل ۲۸ مورد) می‌باشد و افزون بر نوارهای آب نقشی (واترمارک) درون کاغذهای، مواردی نیز حاوی آب نقش تجاری کاغذهای اروپایی و روسی هستند؛ از جمله دو نوع کاغذ فرنگی، آبی ضخیم (روسی با مارک تجاری MOKFЕ-Б (BEN TO PIOCARDO 1821) و دیگری سفید (با واتر مارک تجاری و نشانه بیر و عبارت az آن جمله‌اند. اطلاعات جامع انواع کاغذهای این مجموعه نفیس، طبق داده‌های جزئی این فهرست، چنین‌اند: شرقی (خانبالیغ) ضخیم خودی، شرقی (خانبالیغ) خودی، شرقی (سرقدی تحریری) آهار مهره، شرقی (سرقدی تحریری) نازک خودی، شرقی (سرقدی) ضخیم خودی، شرقی سفید، شرقی سفید ضخیم آهار مهره، فرنگی، فرنگی آبی ضخیم، فرنگی آهار مهره، فرنگی سفید، فرنگی سفید آهار مهره، رنگی ضخیم آهار مهره سفید، فرنگی ضخیم سفید، فرنگی ضخیم خودی، فرنگی خودی و آبی دارای واتر مارک (آب نقش) تجاری.

در خصوص کیفیتِ جلد، صحافی و داستان تجلید جلد‌های این مجموعه ارزشمند، سخن بسیار است؛ جلد‌هایی نفیس و هنری، همچون تیماج، میشن، ساغری، مشمعی (گالینگورا)، مقوایی، کاغذی و حتی قصه برخی آثار بدون جلد که حکایت خودش را دارد؛ اما از باب غونه، اشاره به مشخصاتِ تعدادی از جلد‌های توصیف شده در این مجموعه، خالی از لطف خواهد بود. جلد‌هایی همچون تیماج زرشکی فرسوده با ترنج و سرترنج همراه نوار کاغذی سیز حنایی (کار آسیای میانه)؛ تیماج زرشکی، دارای ترنج طلایی زمینه زرشکی نگاره‌های اسلامی با طبله و قاب مخصوص؛ تیماج زرشکی، ضربی، با ترنج، سرترنج و لچک ترنج زمینه گل و بوته و نگاره‌های اسلامی؛ تیماج زرشکی، مجدول، ضربی با ترنج، سرترنج و لچک ترنج با زمینه لاکی منقوش به گل و بوته و نگاره‌های اسلامی؛ تیماج قرمز، دارای ترنج و سرترنج و جداول شبیه نگاره‌های اسلامی؛ تیماج قهوه‌ای با ترنج زمینه گل و بوته و نگاره‌های اسلامی، با عطف و مفرزی تیماج قهوه‌ای روشن؛ تیماج قهوه‌ای تیره با ترنج ضربی زمینه گل و بوته، با طبله و شمسه ضربی

زمینه گل و بوته و نگاره‌های اسلیمی، عطف تیماج قهوه‌ای فرسوده؛ تیماج قهوه‌ای تیره فرسوده با ترنج و سرترنج لاکی قهوه‌ای روشن (طلایی) با زمینه گل و بوته و نگاره‌های اسلیمی در قطع رحلی بزرگ؛ تیماج قهوه‌ای تیره فرسوده با روکشی از پارچه کرم رنگ؛ چوبی با روکش کاغذی عسلی، با ترنج و سرترنج لاکی زمینه گل و بوته؛ چوبی با کار رنگ و روغن روی جلد، مجدول با زمینه مشکی، زعفرانی، سبز (زنگار) و قرمز، با ترنج و سرترنج زمینه گل و بوته، عطف تیماج قهوه‌ای فرسوده؛ چوبی ضخیم با روکش کاغذی سبز حنایی (کار آسیای میانه)؛ با ترنج و سرترنج ساده، جدول ضربی و عطف تیماج سرخ؛ دو رو، برون پارچه مخلی گل بهی با گل و برگ و بوته صورتی و زرد، درون تیماج زرشکی مجدول ضربی، با ترنج و سرترنج ضربی زمینه طلایی؛ عطف تیماج سبز یشمی با روکش محافظ پارچه‌ای ابلق؛ دو رو تیماج، برون زرشکی با ترنج ضربی زمینه لاکی کرم با نقش گل و بوته و نگاره‌های اسلیمی، و درون قهوه‌ای، همراه قاب میشن (گالینگور) با روکش کاغذی آبی ابلق در قطع رباعی دراز؛ دو رو روغنی، برون با زمینه زرشکی مرقس مجدول با نقش گل‌های شکفته و غنچه الوان همراه برگ‌ها و بوته‌های الوان بسیار زیبا و هنری، درون با زمینه قهوه‌ای و گل و برگ الوان که در برخی بنش‌ها رنگ آنها، فرو ریخته است، مجدول زرین و مشکین؛ عطف تیماج مشکی؛ روغنی؛ روغنی طرح مرقس به رنگ قهوه‌ای تیره، مجدول به رنگ نارنجی، دارای ترنج و سرترنج نقش زمینه گل و بوته، عطف تیماج مشکی فرسوده؛ زركوب فرنگی در قطع رباعی؛ ساغری مشکی آسیب دیده، مجدول، با ترنج و سرترنج و لچک ترنج ضربی؛ کاغذی ابرو باد ابلق؛ مشمعی (گالینگور پارچه‌ای) مشکی، با عطف و گوشه تیماج سرخ؛ مقوایی (بدون شیرازه بندی)؛ مقوایی با ترنج و سرترنج، زمینه گل و بوته و نگاره‌های اسلیمی، مجدول ضربی، برون با روکش کاغذی قرمز، درون آبی نققی با ترنج و سرترنج لاکی کرم رنگ، عطف تیماج قهوه‌ای فرسوده؛ مقوایی با روکش سبز حنایی (کار آسیای میانه)، ضربی، مجدول با ترنج و سرترنج زمینه گل و بوته و نگاره‌های اسلیمی، با عطف تیماج زرشکی؛ میشن قهوه‌ای تیره و عطف تیماج مشکی با قطع خشی و البته برخی نیز بدون جلد با قابی مقوایی همراه روکش کاغذی ابلق؛ عطف پارچه سرمه‌ای که از چهار طرف با نخنی بسته شده!

داستان دستنویس‌های هنری این مجموعه نفیس، تذهیب، تشعیر، نگارگری، نقاشی‌ها و نگاره‌ها (مینیاتورها)، تجلید خود حدیث مفصل دیگری است که باستی یک جلد کتاب، به نحو مستقل، درباره ابعاد گوناگون نفائس هنری موجود در این کلکسیون گرانقدر، سخن گفت؛ اما از باب براعت استهلال، شاید خالی از فایده نبوده باشد که به توصیفات تعدادی از نسخ خطی هنری و مصور این دفتر ترااثی، اشاره‌ای گذرا داشته باشیم. موارد ذیل بخشی از دستنویس‌های هنری این کلکسیون نفیس هستند که برخی از آنها (مانند مورد الف) به جهت نفاست فوق العاده آن، قیمتی مادی برای آن متصور نیست!

الف) این نسخه، شاهکاری هنری و به غایت نفیس است؛ این نسخه عزیزالوجود، بسیار بسیار هنرمندانه، کتابت، تذهیب و تزیین گردیده است و شاید، یکی از نفیس‌ترین نسخه‌های موجود این اثر، در جهان باشد. آیات قرآن کریم با طلا به خط ثلث مُعرب درشت نوشته شده و در ذیل آن به نسخ پخته ترجمه و تفسیر گردیده است. نسخه در برگ آغاز دارای سرلوحی به غایت زیبا مربوط به سده هفتم هجری احتمالاً سبک بغدادی است که در بالا و پایین آن دارای دو کتیبه بازوبندی فوق العاده زیبا که کلمه «الله» به خط کوفی تزیینی همراه گل و بوته طلایی و نگاره‌های اسلیمی طلایی با زمینه زنگار و لا جورد و شنگرف مجدول به طلا و مرکب مشکی، در میان آن آیه «إِلَى النَّارِ تَدْعُونِي لَا كُفَّارُ بَالَّهِ وَ أَشْرَكُ بِهِ» با طلا به خط ثلث نگارش یافته است؛ در مقابل سرلوح نیز پنج نگاره و شمسه (ترنج زرین) با زمینه گلبرگ طلایی با زمینه طلا و شنگرف و لا جورد و زنگار (سبز) به طرز بسیار هنرمندانه‌ای ترسیم گردیده است و در میان شمسه کوچک کلمه «الله» به خط کوفی تزیینی با طلا کتابت گردیده است. نسخه دارای نشانه‌های هنری بسیار زیبایی در فواصل آیات و نیز جزء‌ها و حزب‌هast که بیشتر در قالب شمسه و مستطیل و برخی نیز به صورت شلجمی نگارگری شده است و به نظر می‌رسد مربوط به همان زمان کتابت و در همان سده هفتم هجری روی نسخه کار شده باشد؛ در میان جوف شمسه‌های بزرگ در هامش - که بسیار هنرمندانه با زمینه زنگار، لا جورد، شنگرف و طلا تزیین شده است - بخط کوفی تزیینی

اجزاء و احزاب سوره‌ها (مانند عشرة) آمده است و نیز در میان شمسه‌های کوچک که بیشتر علائم میان آیات است، نوعاً کلمه «الله» با طلا به خط ثلث مایل به کوفی تزیینی به شکل هنری، کتابت گردیده است. بر فراز سور، کتبه‌هایی طلایی مجدول به طلا و لاجورد و مرکب مشکی با زمینه طلا، زنگار، شنگرف و مرکب مشکی ترسیم گردیده است که در لبه‌های کناری آن کتبه، کلمه «الله» با طلا به خط کوفی تزیینی بسیار زیبایی کتابت به صورت موازی قرینه سازی شده است و در میان جوف آن نیز با سفیدآب بخط ثلث زیبایی، نام سوره و تعداد آیات نگارش یافته است. این هشت کتبه در ابتدای سوره‌های ... ترسیم گردیده‌اند. در برگ ... نسخه، در وسط صفحه، از میان عبارت «و کار دین زیادت طراوتی یافت و رونقی و نظامی پذیرفت و بیغامر عليه السلام بلوک جهان نامها نبشت و سوی ایشان رسولان فرستاد ...» عبارت «و بیغامر عليه السلام بلوک جهان»، به طرز هنرمندانه‌ای انتخاب گردیده و به نحو مستقل به خط درشت تعلیق زیبایی کتابت گردیده است.

ب) دو برگ آغازین مذهب و دارای یک سرلوح سبک کنگره‌ای زیبا و هنری مربوط به مکتب صفوی، با زمینه طلا و لاجورد و گل و بوته الوان و نگاره‌های اسلامی زرین، همراه با کتبه بازویندی که با زمینه طلا و لاجورد که جوف آن نانوشته مانده است؛ این دو برگ دارای تشعیر گل و بوته و نگاره‌های اسلامی طلایی و قرمز؛ میانه سطور این دو برگ، با طلا دندانه موشی شده است.

ج) این نسخه نفیس مذهب، دارای ده مجلس نگاره (مینیاتور) بسیار زیبا و هنری از مکتب هرات، با مضامین اخلاقی مجالس سلاطین، علماء، حکما و قضات، در برگ‌های ... آمده که در تمامی آنها، برگ مقابل نیز تذهیب و دارای تشعیر است که در آن صحنه‌های بسیار زیبای هنری از شکار حیوانات و مناظر گل و بوته، با رنگ طلایی ترسیم گردیده است و میانه سطور نیز با طلا اندازی، دندانه موشی شده است. برگ‌های نسخه مجدد به طلا، شنگرف، لاجورد، زنگار و مرکب مشکی است.

د) نسخه دارای نشانه‌های هنری بسیار زیبایی در فواصل آیات و نیز جزء‌ها و حزب‌هast که برخی در قالب شمسه و برخی شلجمی است و به نظر می‌رسد مربوط به همان زمان یا یک‌صد سال پس از آن در سده هفتم یا هشتم هجری بر روی نسخه کار شده باشد. ابتدای سور نام سوره همراه تعداد آیات آن به آب طلا و خط ثلث نگارش یافته‌اند.

ه) نسخه‌ای نفیس و هنری است، دارای هشت مجلس نگاره (مینیاتور) با مضامین دلاوری و رشادت و جنگاوری مربوط به تیمور لنگ و خاندان تیموری است.

و) نسخه هنری نفیسی است، در آغاز، دارای یک سرلوح مذهب و نیز حاوی یک مجلس مینیاتور، که متناسب با مضامین عاشقانه این منظومه، به شکلی هنرمندانه ترسیم گردیده است.

ز) نسخه‌ای نفیس و هنری حاوی چندین نگاره (مینیاتور) بوده و همچنین آغاز هر یک از منظومه‌های پنج گانه، دارای سرلوحی مذهب می‌باشد.

ح) نسخه‌ای نفیس و هنری است و در آغاز هر یک از منظومه‌ها، یک سرلوح مذهب آمده است و این نسخه همچنین دارای چند مجلس نگاره (مینیاتور) می‌باشد.

ط) نسخه منظومه یوسف و زلیخا، بسیار نفیس و هنری، دارای ۶۴ مجلس نگاره (مینیاتور) که متناسب با مضامینِ داستان حضرت یوسف علیه السلام و زلیخا، ترسیم گردیده است.

ط) نسخه‌ایست نفیس و هنری، دارای ۱۰ مجلس نگاره (مینیاتور) که متناسب با مضامینِ داستان حضرت یوسف و زلیخا، ترسیم شده است.

ک) نسخه‌ایست بسیار نفیس و هنری، دارای ۷۳ مجلس نگاره (مینیاتور) که متناسب با مضامینِ داستان حضرت یوسف علیه السلام و زلیخا، ترسیم گردیده و آغازین برگ نسخه نیز دارای یک سرلوح مذهب، گویا به سبک هرات، است.

ل) نسخه‌ایست نفیس و هنری، در آغاز دارای سرلوحی مذهب و در میان نسخه نیز دارای ۶ مجلس نگاره (مینیاتور) متناسب با مضامین غزلیات (عاشقانه)، ترسیم شده است و برای غونه،

در یکی از مینیاتورها، پیکره آدمی، مرغی در دست، به شکلی هنرمندانه (گویا به سبک مکتب هرات) نگارگری و سپس تذهیب شده است.

م) این نسخه نفیس و هنری دارای دو مجلس نگاره (مینیاتور) متناسب به مضامین غزلیات عاشقانه دیوان جامی است.

*

- سپاس و قدردانی -

باید اذعان داشت که این سفر، با حمایتِ رسمی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، در ماه‌های آذر - دی ۱۳۹۳، صورت پذیرفت، اما به جهت برخی ناهمانگی‌ها، از جمله نبود رایزن فرهنگی رسمی در مسکو، روند مقدماتِ کار، از همان بدو تولد، با یک سری مشکلات عدیده، هراه بود و نیز، به جهتِ تقارن سفر، با تعطیلاتِ پایان سال روسیه، عملًا کار فهرست‌نگاری این مجموعه بسیار نفیس و کم نظری، در کمال استعجال و به نحو بسیار فشرده (دقیقاً طی ۲۵ روز کاری)، در فضایی بسیار شکننده و نسبتاً سخت و ملال‌آور و بعضاً با فراموشی ثبت برخی داده‌های نسخه‌شناختی، صورت می‌پذیرفت! اما علی رغم مشکلات چند جانبه، از محدودیت‌های متعددِ انتستیتو (همچون محدودیتِ زمانی) گرفته تا استعمال عجیبِ سربرستِ رایزن وقتِ ایران در مسکو، برای اقام سریع کار فهرست‌نگاری بیش از ۵۰۰ نسخه فوق نفیس طی یک ماه! نیز وضعیتِ نامساعد جوی و هوای بسیار سرد پاییزی و زمستانی طاقت فرسای شهر سنت پترزبورگ، راقم، به مددِ الهی، خم به ابرو نیاورده و با قبول رسالت و مسؤولیت سنگین فهرست‌نگاری، مشکلاتِ کار را به جان خریده و به لطف الهی، کار ثبتِ داده‌های اولیه کتاب‌شناختی و نسخه‌شناختی، تا جایی که عقلًا میسور و عملًا مقدور راقم بود، با تمام قوا، پیش رفت و الحمد لله و مته، پس از برگشتِ به ایران نیز، طی نه (۹) ماه، کار فهرست‌نگاری، بر پایه منابع کتاب‌شناسی و مصادر نسخه‌شناسی، تکمیل گردید و اینک حاصلِ دست‌رنج و تلاش یازده ماهه (آذر ۹۳ - آبان ۹۴) راقم سطور، در دستانز پرمه‌ر شما محققان و گرامیان گرانقدر قرار گرفته

است، تا چه قبول افتد و که در نظر آید؛ «وَجِئْنَا بِيَضَاعَةٍ مُّزْجَاتٍ»^۱

امید است توanstه باشم، به این طریق، برگ زرین دیگری، بر دفتر نگارین فرهنگ غنی ایران اسلامی افروز باشم. اینجا بایسته است از اساتید بزرگوار، پژوهشگران و دانشوران گرامی، صمیمانه بخواهم، از تذکرات و راهنمایی‌های اصلاحی خود، نسبت به محتوای اثر، ما را محروم نسازند؛^۲ البته نقص‌هایی ممکن است در برخی مدخل‌ها ملاحظه شود، پژوهشگران گرامی، باید توجه داشته باشند، که به جهت استعجال نهاد اعزام کننده، کل فهرست‌نگاری این پانصد و شانزده عنوان نسخه خط نفیس، دقیقاً طی ۲۵ روز کاری، صورت گرفته است و طبعاً در این زمان محدود که با محدودیت‌های متعددی توأم بوده است، رخداد برخی نواقص امری طبیعی می‌غاید؛ با این حال به تعبیر ابن خلدون، «خداوندان و دانشمندان کرامت در آن به دیده انتقاد و اصلاح نگرند، نه به چشم رضامندی و از آنچه سزاوار اصلاح است، چشم پوشی نکنند».^۳

در پایان سخن، شایسته است، از عزیزان و سرورانی در شکل‌گیری این اثر ناجیز، سهیم بوده‌اند، تشکر نایم، بخصوص از استاد، جانب آقای دکتر ابوذر ابراهیمی ترکمان، ریاست محترم سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، از سه جهت، بایستی سپاس ویژه‌ای داشته باشم، یکی به جهت عنایت و حمایت مستمر ایشان نسبت به مقوله نسخ خطی، چه در زمانی که سمت رایزن ایران در روسیه را عهده‌دار بودند و چه دوران کنونی که مسؤولیت سنگین هدایت این سازمان را به دوش می‌کشند؛ دوم اینکه ادامه کار سترگ فهرست‌نگاری نسخ فارسی در انتیتو دستنویس‌های شرقی، مطمئناً بدون دخالت و حمایت مستقیم ایشان، عملآ مقدور نمی‌شد و سوم اینکه علی‌رغم مشغله‌های فراوان اجرائی، ایشان، از سر مهر، قبول زحمت نموده، تقریظی بر این اثر ناجیز، قلمی فرمودند. از سرکار خانم دکتر ایرنا پابوا، رئیس انتیتو دستنویس‌های شرقی فرهنگستان علوم روسیه و دکتر ستانیسلاو بروزوروف، معاونت محترم انتیتو، که در طول مدت

۱. یوسف (ع) / ۸۸

2. hosseinmottaqi@gmail.com

۳. بروین گنابادی، محمد، مقدمه تاریخ ابن خلدون، ص ۷

فهرست‌نگاری، نهایت محبت و همراهی را نسبت به راقم، مبدول داشتند؛ از استاد، جناب آقای قهرمان سلیمانی، معاونت محترم پژوهشی و آموزشی سازمان، بابت حمایت صمیمانه از طرح فهرست‌نگاری در روسیه؛ از فرد فرد عزیزان سرپرستی رایزنی فرهنگی ایران در مسکو، که طی این سفر، زحمات متعدد راقم، همواره بر عهده این گرامیان بوده است؛ از سرکار خانم عاطفة نوری، ریاست معزز کتابخانه مرکزی سازمان فرهنگ که در طول همکاری صمیمانه خویش با این پروژه، فراتر از مسؤولیت‌های محوله تلاش نمودند و نیز همکار عزیز ایشان، جناب آقای سعید خودداری نائینی، که هماره، از ابتدای پروژه، مستقیماً رهین الطاف این دو بزرگوار بوده‌ام، از سرکار خانم اولگا یاستریپوا، از همکاران بخش نسخ خطی کتابخانه ملی روسیه، از سرکار خانم ایوانوونا از اساتید ادبیات فارسی دانشگاه سنت پترزبورگ، از جناب آقای فتح‌الله ذوقی، از همکاران بنیاد مطالعات اسلامی در مسکو، از جناب آقای محمدجواد شعبانی از علاقمندان حوزه تراشی که همزمان برای دوره تخصصی زبان آموزی در سنت پترزبورگ حضور داشتند، از جناب آقای سید علی رضی، دانشجوی دانشگاه سنت پترزبورگ و نیز از سرکار خانم سیمه پسندیده، دانشجوی علوم سیاسی در مسکو، که در مدت حضورم در روسیه، به اشکال مختلف، از راهنمایی‌های صمیمانه این گرامیان، بهره‌مند بوده‌ام؛ از سرکار خانم الهام بادینلو، به جهت ویرایش فنی اثر، با مراجعات مکرر، فراوان مدیون محبت‌های ایشان هستم.

به عنوان ختامه مسک، از ریاست معزز و معاونین محترم سازمان اسناد و کتابخانه‌ی ملی جمهوری اسلامی ایران، به خصوص سروران بخش انتشارات سازمان، که نهایت محبت را، در روند چاپ و نشر این فهرست، مبدول داشتند، صمیمانه تشکر می‌غایم و الله ولی الخیر و هو المستعان.

حسین متّقی

قم - آبان ۱۳۹۴ / نوامبر ۲۰۱۵

Catalogue of the Persian Manuscripts
in
Institute of Oriental Manuscripts (IOM)
St. Petersburg - Russia

Vol. XI

Compiled by
Hossein Mottaqi

NATIONAL LIBRARY & ARCHIVES OF THE I.R. OF IRAN
2016

حسین متّقی، بایش از دو دهه سابقه‌ی فعالیت در عرصه‌ی نسخ خطی و سال‌ها همکاری علمی با کتابخانه‌های تراشی ایران و خارج از کشور، در کارنامه‌ی علمی خویش، در کتاب تأییف و نشر دهها کتاب و مقاله در عرصه‌های گوناگون دستنویس‌های اسلامی، فهرست‌نگاری بیش از ده هزار دستنویس به زبان‌های عربی، فارسی و ترکی رانیز، با فرمتهای متنوع، بر عهده داشته است. وی همچنین صاحب امتیاز و مدیر مسؤول دو نشریه‌ی علمی - تخصصی صحیفه اهل بیت(ع) و بساتین (نشریه‌ی اختصاصی مطالعات نسخه‌های خطی و اسناد کهن) و مدیریت وبسایت پایگاه خبری نسخ خطی (بساتین). می‌باشد.

* * *

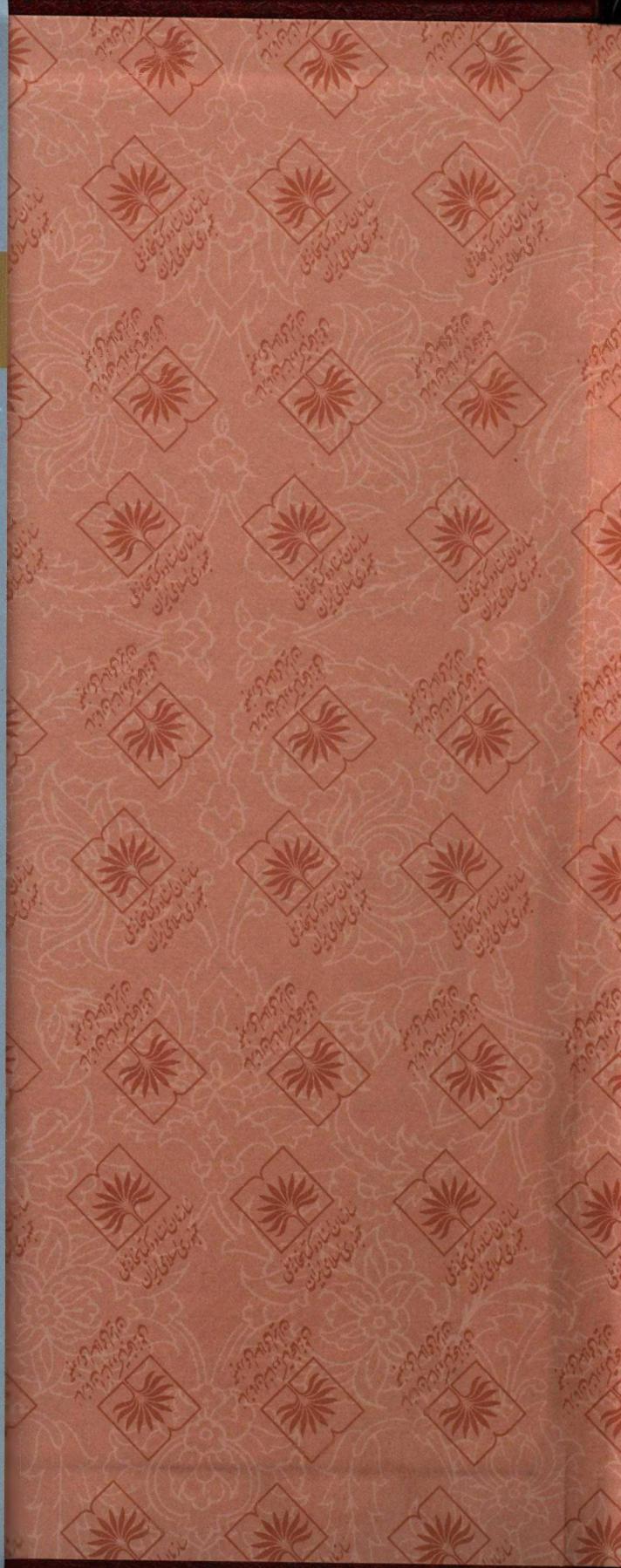
تصویر روی جلد:

برگی از قرآن کریم بخط کوفی
برگرفته از نسخه‌ی خطی نفیس آن
به شماره‌ی «E.20»، کتابت سده‌ی ۱ق/۷م
در انتیتو دستنویس‌های شرقی،
فرهنگستان علوم فدراسیون روسیه - سنت پترزبورگ

*

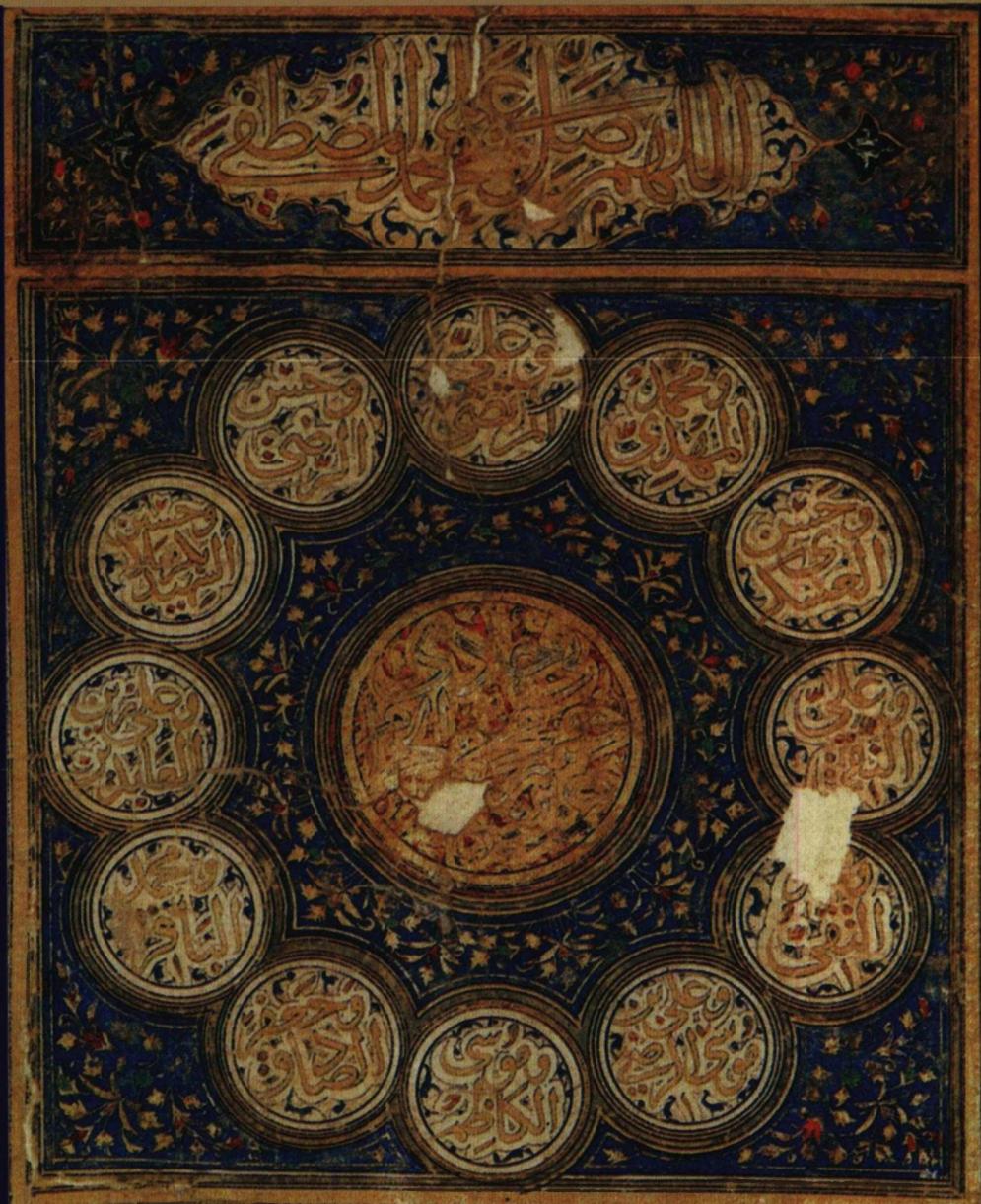
تصویر پشت جلد:

تدھیب کهن اسمای ائمہ اطهار(ع)
برگ نخست نسخه‌ی نفیس کلیات عmad فقیه،
کتابت سال ۷۷۲ق/ ۱۳۷۰م
در کتابخانه ملی روسیه - سنت پترزبورگ

Catalogue of the Persian Manuscripts in Institute of Oriental Manuscripts (IOM) St. Petersburg – Russia

Vol. XI
Compiled by: Hossein Mottaqi